

॥ श्रीः ॥

श्रीमते रामानुजाय नमः श्रीमद्वरमुनये नमः
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவாமுநயே நம:

ஸங்ஸேஷப ராமாயணம்

(ஸ்ரீ கோவிந்தராஜீயவ்யாக்யானத்தைத் தழுவியது)

தொகுத்து வழங்குபவர்

திரு அரங்கம் ஸ்ரீ உ.வே. ஸாரநாத கோபாலன்,

ஆசிரியர் - <http://acharya.org> வாரணமாயிரம்.

திவ்ய தம்பதிகள் ஜாதகப்பரிவர்த்தனைத் திட்டம் (1980)

திருஅல்லிகேணி, சென்னை - 600 005.

<http://acharya.org>

ஸ்ரீ ராமாநுஜர் (தானான திருமேனி) - ஸ்ரீரங்கம்

श्रीमते रामानुजाय नमः श्रीमद्वर मुनये नमः
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவர முநயே நம:

ஸ்ரீராம ராம ராமேதி ரமே ராமே மநோரமே ।
ஸ்ஹஸ்ர நாம தஸ்துல்யம் ராமநாம வராதநே ॥

இரண்டு ஆற்றின் நடுவே ஆதிபேஷன் திருஅணை மீது திருக்கண்வளர்ந்தருளும் அரங்கமா நகர் உளாண், திரு உள்ளம் உகந்து அவதரித்த அவதாரங்கள் பல பல ஆயினும், பத்து அவதாரங்களைப் புகழ்ந்து நம் முன்னோர்களும், அழ்வார் களும் பாடி இருப்பினும், இராம க்ருஷ்ண அவதாரங்களை நம் பாரத நாடு முழுவதிலும் உள்ள பல மொழிகளிலும் பரக்கப் பேசி உள்ளனர். ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் காயத்ரி மந்திரத்தின் இருபத்து நான்கு எழுத்துக்களை, இருபத்து நான்காயிரம் ச்லோகங்களால் பாடியுள்ளார். இதை படிக்கவோ, பாராயணம் செய்யவோ முடியாத வர்களுக்காக, ஸ்ரீராமாயணத்தைச் சுருக்கமாக முதல் ஆத்யாயத்தில் ஸம்சேஷ ராமாயணமாக 100 ஸ்லோகங்களில் அமைத்தார், இதையும் படிக்க-பாராயணம் செய்ய இயலாத இக்காலத்தவர்களுக்காகவே இருபத்து நான்கு எழுத்துக்கள் கொண்ட காயத்ரி மந்திரத்தை இருபத்து நான்கு ச்லோகங்களால் இயற்றியுள்ளார். எப்படி மேலே உள்ள ச்லோகத்தில் பரமசிவனார் தன் உமையிடம் இந்த ச்லோகத்தைச் சொன்னால் ஆயிரம் நாமாக்களை உச்சரித்த பலன் கிடைக்கும் என்று அருளினாரோ, அதோ போல இந்த ஸ்ரீராமாயணத்தைப் படிப்பதால் கிடைக்கும் பலம் கிட்டும். ஈடு இணை இல்லா வ்யாக்யானம் செய்தருளும் ஸ்ரீகோவிந்தராஜரின் வ்யாக்யானத்தை ஸம்சேஷ ராமாயணம், காயத்ரி ராமாயணம் இவைகளை இதுவரை யாரும் அச்சிடாததை பலரும் பயன் அடையவேண்டி அளிக்கிறோம். மேலும் ஸ்ரீகோவிந்தராஜர் வியாக்யானம் செய்துள்ள ஆதித்யஹ்ருதயத் தையும் படித்து உடல் நலம் பெற்று நீடு வாழ் வீராக.

மாங்களும் உண்டாகட்டும்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:

ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மண பரதஸத்ருக்ந ஹநுமத் ஸமேத

ஸ்ரீரகுநந்தந பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவால்மீகீ ராமாயணம் பாலகாண்டம்

முதல் ஸர்க்கம்.

ஸங்ஷேப ராமாயணம்.

(நீ கோவிந்தராஜயவ்யாக்யானத்தைத் தழுவினது)

(தொகுத்து வழங்குபவர்

திருஅரங்கம் ஸ்ரீஉபயவே ஸாரநாத கோபாலன்,

ஆசிரியர் வாரணமாயிரம்)

2000

தவிர

ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய

நமோ யாமுந ஸுநிவே ।

யத்கடாக்ஷக லக்ஷ்யாணாம்

ஸுலப: ஸ்ரீதர: ஸதா ॥

நாடிய பொருள் கைகடும்

ஞானமும் புகழும் உண்டாம்

வீடியல் வழியதாக்கும்

வேரியங்கமலை நோக்கும்

நீடிய அரக்கர் சேதன

நீறுபட்டுழிய வாகை

சூடிய சிலையிராமன்

தோள்வலி கூறுவோர்க்கு.

நன்மையும் செல்வமும்

நானும் நல்குமே

திண்மையும் பாவமும்

சீதைந்து தேயுமே

சென்மமும் மரணமும்
இன்றித் தீருமே
இம்மையே ராமா வென்ற
இரண்டெழுத்தினால்.

आपदां अपहर्तारं दातारं सर्वसंबदाम् ।
लोकाभि रामं शिरामं भूयो भूयो नमांयहम् ॥

ஆபதாம் அபஹர்தாரம் தாதாரம் ஸர்வஸம்பதாம் ।
லோகபிராமம் ஸீராமம் பூயோ பூயோ நமாம்யஹம் ॥

ஸ்ரீவால்மீகி முநிவர் தாம் ஆரம்பித்த க்ரந்தம் தடை...
இன்றி முடிந்து உலகத்தில் படந் பாடந் க்ரமத்தில் வந்து
ப்ரஸித்தியை அடைகைக்காக க்ரந்தாதியில் இஷ்ட தேவதா
நமஸ்காரம் செய்வது சிஷ்டாசாரம் ஆகையாலே அதை
இந்த முதல் ஸ்லோகத்தில் செய்து முடிக்கிறார். அதாவது
வந்த ஒரு காரியத்தையோ புத்தகமோ எழுத ஆரம்பிக்கும்
முன்பாக பரம்பொருளான அந்த திவ்யதம்பதிகளை த்யா
னம் செய்துவிட்டுத் தொடங்கவேண்டும் என்பது வழி வழி
யாக வந்த பழக்கம். அதற்கு ஏற்ப ஸ்ரீவால்மீகி மஹரிஷி
யும், பெரியபெருமானின் அவதாரமான ஸ்ரீராமனை த்யா
னம் செய்யும் பொருட்டு இந்த மங்கள ஸ்லோகத்தை எழுது
கிறார். கோவிந்தராஜியத்தைத் தழுவின வ்யாக்யானம்.

தாத்பர்யம் : உயர்ந்த தவமுடைய வால்மீகி பகவான், கர்மயோகா
த்யநுஷ்டாநம் வேதாத்யந ஜபாதி நிஷ்டை முதலியவைகளை
உடையராய், வேதார்த்த வித்துக்களில் உயர்ந்தவராய், ஸகல
வித்யைகளை அறிந்தவர்களில் சிறந்தவராய், ஸரஸ்வதி புத்திரர்
களாகிய அத்தி மரீசி முதலியவர்களில் மேன்மை உடையராய்
முநிஸ்ரேஷ்டராய் இருக்கிற நாரத மஹாமுநியைக் குறித்து, ப்ரஸ்நம்
(கேள்வி கேட்டார்)பண்ணினார்.

விசேஷார்த்தம் : இந்த ஸ்லோகத்தில், வேதாந்தார்த்தத்தை உபதேசிக்
கக்கடவரான ஆசார்யன் இவ்விதமாய் இருக்க வேண்டும் என்ப
தையும், அதைக் கேட்கவிரும்பும் சிஷ்யன் இவ்வித யோக்யதையை
உடையனாய் இருக்கக்கடவன் என்பதையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்.

“தப:” என்று பாபத்தைப் போக்கி ஊனை வாட்டி இந்திரியங்களை வசமாக்கிக் கொடுக்கவல்ல க்ருச்ரம் சாந்த்ராயணம் முதலியகர்மத்துக்கும் யம நியமாஸந ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹார தாரணா த்யாநங்களை அங்கமாக உடைய ஸமாதி என்கிற யோகத்துக்கும், வேதத்துக்கும் பரப்ரஹ்மத்துக்கும், தபோ விசேஷமான ந்யாஸத்துக்கும் பெயர். ஸ்வாத்யாயம் என்றுவேதத்துக்கும், ஜபத்துக்கும் பெயர். வாக் என்று வ்யாகரணம் சிஷை சந்தஸ்ஸு நிருத்தம் ஜ்யோதிஷம் கல்பம் என்கிற ஆறு அங்கங்களுக்கும், வித்யாஸாமாந்யத்துக்கும், அந்தஅந்த ஸமயத்துக்கும் வேண்டும் அர்த்தங்களை போதிக்கவல்ல சப்தத்துக்கும், ஸரஸ்வதிக்கும் பெயர். முநீ என்று மநநம், அதாவது த்யாநம் பண்ணுகிறவர்களுக்குப் பெயர், நார என்று ப்ரஹ்மத்தையும் அஜ்ஞாநத்தையும் சொல்கிறது, ஆக தபஸ் ஸ்வாத்யாய நிரதம்வாக் விதாம்வரம்-நரதம் முநிபுங்கவம் என்கிற நான்கு பதங்களினால், ஆசார்யன்-கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களிலும் ப்ரபத்தியிலும் ஊற்றம் உடையவனாய், வேதவேதாங்களையும்அங்கங்களையும் ந்யாய மீமாம்ஸாதி ஸகலசாஸ்த்ரங் களையும் ஸம்ஸய விபர்யயம் அற உணர்ந்வனாய், அநவரத ஜபபரனாய் சிஷ்ய லுடைய ஸம்சயம் அறும்படி உபதேசிக்க வல்லவனாய், ப்ரஹ்ம விதக்ரேஸரனாய்,அஜ்ஞாநத்தைப் போக்கி ஜ்ஞாநத்தைக் கொடுத்துப் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்க வல்லவனாய், ஜிதேந்த்ரியனாய்,ஸத்குல ப்ரஸுதினாய், ஸ்ரவண மநநநிதித்யாஸந தத்பரனாய் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறது.

தபஸ்வீ என்று சிஷ்யலக்ஷணம் சொல்லுகிறது,அதாவது பரமாத்மஜ்ஞான ஸாதனமான உயர்ந்த தபஸ்ஸையும், வேதத்தில் கர்மகாண்டங்களைப் பரிசீலித்து ஸ்வர்க்காதி க்ஷுத்ர ஸுகங்களில் வைராக்யத்தையும் உடையனாய் மோக்ஷத்தில் அபிருசியுடையனாய், ஜிதேந்த்ரியனாய், சாந்தனாய் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது. இதனால் ஆசார்யாத்_௧ தாத்_௨வ வித்_௩யா விதி_௪தாஸாதி_௫ஷ்ட_௬ம் ப்ராபத் என்று ஸதாசார்யனிடத்தில் நின்றும் நியம பூர்வகமாகக் கற்றவித்யையே மோக்ஷோப யோகியாம் என்னும் அது வெளியிடப்பட்டது.(இது தற்காலத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட தல்ல. எந்த ஆசார்யன் என்ன சொல்லித் தருகிறார் என்பது அவருடைய ஆசார்யனுக்கே பரீதி !)

வால்மீகி பகவான் ப்ருகு வம்ஸத்தில் அவதரித்திருக்கச் செய்தே வால்மீகி என்று, அதாவது புற்றில் அவதரித்தவர் என்று பெயர் பெறுகைக்குக் காரணம்,--இவர் ஓரிடத்தில் வெகு காலம் சலியாமலுட்கார்ந்து மெய்மறந்து தபஸ்ஸுபண்ணிக் கொண்டு இருக்கையில் இவர் மேல் புற்று மூடிப்போய்விட்டது. ஒருக்கால் வருணதேவன் மழை பொழிந்து அப்புற்றைக் கரைத்து விட்டான்; பிறகு இவர் அங்கு நின்றும் புரப்பட்டார்; ஆகையால் இவர்க்கு வால்மீகி என்று பெயர் ஆயிற்று. வருணன் பொழிந்த மழை, இவர் புற்றில் நின்றும் வெளிப்படுகைக்குக் காரணமாயிற்று ஆகையால் இவருக்கு ப்ராசேதனர், அதாவது வருணனுடைய புத்திரன் என்னும் பெயர் விளங்குகிறது. இனி ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் ப்ரஸ்நம் பண்ணினபடி சொல்கிறது.

को- वस्मिन्सांप्रतं लोके गुणवान्कश्च वीर्यवान् ।

धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च सत्यवाक्यो दृढव्रतः ॥ २

கோன்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே ? குணவாந்

கர்ய வீர்யவாந் ।

தர்மஜ்ஞஸ்ச க்ருதஜ்ஞஸ்ச ஸத்யவாக்யோ

த்ருடவ்ரத: ? ॥

ஓ நாரதபகவானே ! லோகாந்தரத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனும் காலாந்தரத்தில் நரஸிம்ஹாதிகளும் நான் இனிக் கேட்கப் போகிற குணங்களை உடையவர்கள் உண்டென்பது அறிவேன் இவ்வுலகில் இக்காலத்தில் இவ்விதமான புருஷன் யாராவது உண்டோ ? அதை அறிந்து சொல்லும். அதாவது ஸௌசீல்ய குணமுடைய புருஷன் யார் ? (ஸௌசீல்யமாவது உயர்ந்தவன் தன் உயர்வை மதித்து இறுமாறாதே தாழ்ந்தவருடன் அடந்து புணர்கையாவது). வீர்யத்தை உடையவன் யார் ? (வீர்யமாவது, தான் வருத்தமற்றவனாய் மற்றொருவனை வருத்தமுறச் செய்தலாம். வருந்துகைக்குக் காரணங்கள் உண்டாயினும் வருந்தாது ஒழிகையாகவுமாம்). அவசியம் செய்யத்தக்க தர்மத்தை அறிந்தவன் யார் ? (தர்மமாவது பிதாவின் சொல்வழி நடக்கை, சரணம் அடைந்தவனை ரக்ஷிக்கை முதலானவை. செய்யத்தகாத அதர் மங்களை அறிந்தவன் யார் ? (அதர்மமாவது சாஸ்த்ரத்தில் செய்யத்தகாத தென்று நிஷேதித்த ஸுராபானம் அகம்பாவ மநம் முதலானவை). சிறிது உபகாரம் செய்யினும் அதை எப்போதும்

மறவாமல் பெரியதாக நினைப்பவன் யார் ? ஒருவன் அபகாரம் செய்தால் அதை ஒருக்காலும் நினையாமல் மறந்து விடுகிறவன் யார் ? மஹா ஸங்கடத்திரும் பொய்சொல்லாதவன் யார் ? ஸங்கல்பித்ததைத் தவறாமல் நடத்தவல்லவன் யார் ?

चारित्रेण च को युक्तः सर्वभूतेषु को हितः ।

विद्वान्कः कस्समर्थश्च कश्चैकप्रियदर्शनः ॥ ३

சாரித்ரேணச கோ யுத்த: ? ஸர்வபூதேஷு கோஹித: ? ।

வித்வாந் க: கஸ்ஸமர்த்தஸ்ச கஸ்சைக ப்ரியதர்ஸந: ॥ 3

தங்கள் பெரியோர்கள் ஆசரித்த குலாசாரத்தை ஒருவகையும விடாமல் ஆசரிப்பவன் யார் ? ஸத்ருமித்ர பேதம் இன்றிப் ப்ராணிமாத்ரத்துக்கு நன்மை செய்கிறவன் யார் ? ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவன் யார் ? நினைத்த காரியத்தை முடிக்க வல்லமை உள்ளவன் யார் ? எல்லோருக்கும் எம்போதும் பார்க்க கப் பார்க்க ஆநந்த ஜநகனாய் இருப்பவன் யார் ?

आत्मवान्को जितक्रोधो द्युतिमान्कोऽनसूयकः ।

कस्य बिभ्यति देवाश्च जातरोषस्य संयुगे ॥ ४

ஆத்மவாந் கோ ஜிதக்ரோதே, த்யுதிமான் கோ அநஸூயக: ?

கஸ்ய பிப்யதி தேவாஸ்ச ஜாதரோஷஸ்ய ஸம்யுகே, ॥ 4

சலியாத தைர்யமுடையவன் யார் ? கோபத்தை அடக்கி னவன் யார் ? ஸகலப்ராணிகளும் ஆவலுற்றுப் பார்க்கத் தகுந்த அழகுடையவன் யார் ? அஸூயை இல்லாதவன் யார் ? அஸூயையாவது - பிறரிடத்தில் இல்லாத தோஷங்களை ஏறிட்டுச் சொல்லுதல். போர்க்களத்தில் எவனுக்குக் கோபமுற்றால் தேவர்களும் அசுரர்களும் பயப்படுவார்கள். அதாவது மாற்றார் மேல் கோபமுற்றால் அன்பரும் அச்சமுறுப்படியான பெருங்கோபத்தை உடையவன் யார் ? தன்னடியார் திரத்தில் ஒருவன் அபராதம் செய்தால் அப்போது அவனை வென்று அடியார்களைக் காக்கைக்காக தனக்கு ஸ்வபாவமல்லாத கோபத்தை ஏறிட்டுக்கொள்கிறவன் யார் என்பது தாத்பர்யம்.

एतदिच्छांयहं श्रोतुं परं कौतूहलं हि मे ।

महर्षे ! त्वं समर्थोऽसि ज्ञातूमेवंविधं नरम् ॥

५

ஏத திச்சாம்பயஹம் ஸ்ரோதும்பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே ।

மஹர்ஷே ! த்வம் ஸமர்த்தேஹஸி ஜ்ஞாதுமேவம் விதம் நரம் ॥

ஓ மஹர்ஷியே ! நீர் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர் ஆகையால் இவ்விதமான புருஷனை அறிந்து சொல்ல உமக்கு ஸாமர்த்தியம் உண்டு. இக்குணங்கள் ஓரிடத்தில் சேர்ந்திருப்பது அரிதாகையால் இவை எல்லாவற்றையும் உடையவன் ஒருவன் உளன் என்று கேட்பதில் எனக்கு மிகவும் உத்ஸாஹமாய் இருக்கிறது. (இதுவரையில் என்னுடைய இக்கேள்விக்குத் தக்க உத்திரம் சொல்லவல்லவர் ஒருவரும் அகப்படவில்லை. இப்போது உம்மைக் கண்டு உம்மிடத்தில் கேட்கவேண்டும் என்று ஆவலுற்றவனாகிறேன். இதை எனக்குத் தெரிய உரையும்) (இதனால் வேதார்த்தங்களை ஒரு குருவினிடத்தில் போய்க் கேட்டே அறியவேண்டும் என்று தெளிவாகிறது). உத்தரம் = பதில்,

श्रुत्वा चैतत्रिलोकज्ञो वाल्मीकेर्नारदो वचः ।

श्रूयतामिति चामन्त्र्य प्रहृष्टो वाक्यमब्रवीत् ॥

६

ஸ்ருத்வா சைதத்ரிலோகஜ்ஞோ வால்மீகே: நாரதேஹ வச:

ஸ்ருயதாமிதி சாமந்த்ர்ய ப்ரஹ்ருஷ்டோ வாக்யமப்ரவீத் ॥ 6

ஸமஸ்த லோகங்களிலும் உள்ள ஸகல ப்ராணிகளுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை அறிந்த நாரதபகவான் வால்மீகி மொழிந்த இவ்வசநத்தைக் கேட்டும், தம்முடைய புத்தியினால் ஊஹித்தும் இவர் மனதிலுள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்து கொண்டு, இம்மஹார்த்தத்தை நாம் சொல்லக் கேட்கைக்கு அதிகாரிகள் அகப்பட்டாரே என்று ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவராய், ஓ வால்மீகி மஹர்ஷியே ! சொல்லுகிறேன் கேளும் என்று தம் மொழியில் அவர் மனத்தை இசையச் செய்து சொல்லத் தொடங்கினார்.

बहवो दुर्लभाश्चैव ये त्वया कीर्तिता गुणाः ।

मुने ! वक्ष्यामि बुद्ध्वा तैर्युक्तः श्रूयतां नरः ॥

9

புஹவோ து₃ர்லப₄ாஸ்சைவ யே த்வயா கீர்த்திதா கு₃ணா: ।
முநே ! வக்ஷ்யாம்யஹம் பு₃த்₃த்₄வா தைர்யுக்த: ஸ்ருயதாம் நர:

ஓ வால்மீகி மஹர்ஷியே ! நீர் கேட்ட இக்குணங்கள் ஒவ்வொன்றும் அநேக குணங்களை விளைக்கத்தக்கவை. இவை ஸாதாரண ஜீவர்களிடத்தில் சேரமாட்டா; நான் இப்போது ராம குணங்களை அநுபவித்துக் கொண்டு பரவசனாய் இருக்கிறேன். சற்று நிதானியும், இக்குணங்களை உடைய புருஷனை யோசித்தறிந்து சொல்லுகிறேன்.

इक्ष्वाकुवंशप्रभवो रामो नाम जनैः श्रुतः ।

नियतात्मा महावीर्यो द्युतिमान्धृतिमान् वशी ॥

6

இக்ஷ்வாகு வம்ஸப்ரப₄வோ ராமோ நாம ஜநை: ஸ்ருத: ।
நியதாத்மா மஹாவீர்யோ த்₃யுதிமாந் த்₄ருதிமாந் வஸீ ॥ 8

இக்ஷ்வாகு வம்ஸத்தில் ஸ்ரீராமன் என்று ப்ரஸித்தராய் ஒருவர் அவதரித்திருக்கிறார். நீரும் அவரை இதுவரை கேட்டிருப்பீர். அவருடைய பெருந்தொழிலைக் கண்டு ஜநங்கள் அவரை பராத்ரணான ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்று நிச்சயிக்கிறார்கள். அவர் கர்மாதீனமாய் அதிஹேயமான ஜனனமரணாதி விகாரங்கள் அற்றவர். பெரிய ஸாமர்த்தியம் உடையவர். ஸ்வயம் ப்ரகாசமானவர். உயர்ந்த ஆநந்தத்தை உடையவர். ஸகல ஜகதையும் வசமாக்கிக் கொண்டவர்.

बुद्धिमात्रीतिमान् वाग्मी श्रीमान् शत्रुनिबर्हणः ।

विपुलांसो महाबाहुः कंबुग्रीवो महाहनुः ॥

9

பு₃த்₃தி₄மாந் தீதிமாந் வாக்₃மீ ஸ்ரீமாந் ஸத்ருநிபர்ஹண: ।
விபுலாம்ஸோ மஹாப₄ாஹு: கம்புக்₃ரீவோ மஹாஹநு: ॥ 9

எல்லாம் அறிந்தவர், அந்தந்த ஜாதிகளுக்குள்ள நடக்கைகளைப் புரளாமல் அப்படியே நடப்பிக்கவல்லவர். சிறந்த

வாக்கை உடையவர். அகண்ட ஐச்வர்யம் உடையவர். அதற்கு நேரிடும் விரோதியைப் போக்கவல்லவர். பருத்து உருண்ட கைகளை உடையவர். உயர்ந்த தோள்களை உடையவர். சங்கு போல் மூன்று ரேகைகளை உடைய கண்டம் உடையவர். நீண்டு பருத்த கபோலங்களை உடையவர்.

महोरस्को महेष्वासो गूढजत्रुरिन्दमः ।

आजानुबाहुः सुशिराः सुललाटः सुविक्रमः ॥

१०

மஹோரஸ்கோ மஹேஷ்வாஸோ கூடஜத்ருரரிந்தம: ।

ஆஜாநுபாஹு: ஸுஸிரா: ஸுலலாட: ஸுவிக்ரம: ॥

10

பரந்த மார்பை உடையவர், பெரும் வில்லைப் பிடிக்க வல்ல விக்ரஹத்தை உடையவர். மறைந்த கழுத்தெலும்புகளை உடையவர். சத்ருக்களைப் போக்குபவர். முழந்தாளளவும் நீண்ட கரங்களை உடையவர். பருத்து வட்டமாய் உள்ள சிரஸை உடையவர். அர்த்த சந்திரன் போன்ற நெற்றியை உடையவர். அழகிய நடையை உடையவர்.

समः समविभक्ताङ्गः स्निग्धवर्णः प्रतापवान् ।

पीनवक्षा विशालाक्षो लक्ष्मीवाञ्छुभलक्षणः ॥

११

ஸம: ஸமவிபக்தாங்க: ஸ்நிக்தவர்ண: ப்ரதாபவாந் ।

பீநவக்ஷா விஸாலாக்ஷோ லக்ஷ்மீவாஞ்சுப, லக்ஷண: ॥

11

அதிக நீட்சியும் அதிக தாழ்ச்சியும் அற்று ஸமாநமான மேனியை உடையவர். குறுமை நெடுமையற்று ஒன்றோடு ஒன்று சேராமல் பிரிந்து காண்கிற அவயவங்களை உடையவர். காண ஆவலுறுத்தும் நிறமுடையவர், உஜ்வலமான விக்ரஹ காந்தியை உடையவர். பருத்த மார்பை உடையவர். பரந்த நேத்ரங்களை உடையவர் அவயவ ஸௌந்தர்யம் உடையவர். மற்றும் அநேக நல்ல லக்ஷணங்களை உடையவர்.

धर्मज्ञः सत्यसन्धश्च प्रजानां च हिते रतः ।

यशस्वी ज्ञानसंपन्नः शुचिर्वश्यः समाधिमान् ॥

१२

த₄ர்ஜ்ஞ: ஸத்யஸந்த₄ஸ்ச ப்ரஜாநாம் ச ஹிதே ரத: ।

யஸஸ்வீ ஜ்ஞாந ஸம்பந்ந: ஸாசிர்வஸ்ய: ஸமாதி₄மாந் ॥ 12

தர்மம் அறிந்தவர் சொன்ன சொற்றவறாதவர் ப்ராணிக ளுக்கு நன்மை செய்ய ஆவலுள்ளவர். சிறந்த கீர்த்தியை உடையவர். ஊஹாபோஹம் முதலிய விசித்ரஜ்ஞாந பரிபூர்ணர். பரிசுத் தர், அடியார்க்கு வசப்பட்டவர், அவருடைய கேஷமத்தைச் சிந்தை செய்பவர்.

प्रजापतिसमः श्रीमान्धाता रिपुनिषूदनः ।

रक्षिता जीवलोकस्य धर्मस्य परिरक्षिता ॥

१३

ப்ரஜாபதிஸம: ஸ்ரீமாந் த₄ாதா ரிபுநிஷூத₃ந: ।

ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய த₄ர்மஸ்ய பரிரக்ஷிதா ॥

13.

ப்ரஹ்மாவைப்போன்றவர், அதாவதுப்ரஹ்மாவைப் போல் தரிமூர்த்திகளில் ஒருவராக அவதரித்தவர். லக்ஷ்மீபதி, அடியார்க்குப் போஷகர். விரோதியைப் போக்குபவர். சத்து மித்ர பேதமற எல்லாரையும் ரக்ஷிப்பவர். அனைவரையும் அவர் அவர் தர்மங்களில் இருத்துபவர்.

ता स्वस्य धर्मस्य स्वजनस्य च रक्षिता ।

वेतवेदाङ्ग तत्वज्ञो धनुर्वेदे च निष्ठितः ॥

१४

தா ஸ்வஸ்ய த₄ர்மஸ்ய ஸ்வஜநஸ்ய ச ரக்ஷிதா ।

வேதவேத₃ாங்க தத்வஜ்ஞோ த₄நுர்வேதே₃ ச நிஷ்டி₃த: ॥ 14

தமக்குரிய தர்மங்களை விடாமல் அநுஷ்டிப்பவர். தம்முடைய ஜ்ஞாதிகளையும் அஸூயை இன்றிக் காப்பாற்றுபவர். ருக் யஜுஸ் ஸாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்களையும் வ்யாகரணம் சிஷை சந்தஸ்ஸு நிருத்தம் ஜ்யோதிஷம் கல்பம் என்கிற ஆறங்கங்களையும் அறிந்தவர். தநுர்வேதத்தில் பொருந்தியிருப்பவர்.

सर्वशास्त्र अर्थतत्त्वज्ञः स्मृतिमान् प्रतिभानवान् ।

ஸர்வஸாஸ்த்ர அர்த்தத்வஜ்ஞ: ஸ்ம்ருதிமாந் ப்ரதிபாந்வாந்
ஸர்வலோக ப்ரியஸ்ஸாதுரதீநாத்மா விசக்ஷண: || 15

ந்யாய மீமாம்ஸாதி ஸகல சாஸ்த்ரங்களுடைய உண்மையை அறிந்தவர். அறிந்ததை ஒன்றும் மறவாதவர். அந்தந்த காலங்களுக்குத் தக்க ஸம்பூர்த்தி என்கிற ஜ்ஞாநத்தை உடையவர். ஸகலப்ராணிகளுக்கும் பிரியமானவர். அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றும் அவர், தீநஸ்வபாவம் இல்லாதவர். வாக்சாதுர்யம் உடையவர்.

सर्वदाभिगतः सद्भिः समुद्र इव सिन्धुभिः ।

आर्यः सर्वसमश्चैव सदैक प्रियदर्शनः ॥ १६

ஸர்வதாபி₄க₃த: ஸத்₃பி₄: ஸமுத்₃ர இவ ஸிந்து₄பி₄: ।

ஆர்ய: ஸர்வஸம்ஸ்சைவ ஸதேக பிரியதர்ஸந: || 16

ஆறுகள் தங்களுக்குப் போக்கற்று ஸமுத்ரத்தைச்சேர்வது போல் எக்காலும் ஸஜ்ஜனங்களினால் சூழப்பட்டவர். பூஜ்யர், ஜாதி முதலிய பேதமின்றியே எல்லாராலும் அடையத்தக்கவர். எக்காலம் பார்த்தாலும் அந்தந்தக் காலங்களுக்குப் புதியவராய்த் தோற்றுவவர்.

स च सर्वगुणोपेतः कौसल्या नन्दवर्धनः ।

समुद्र इव गांभीर्ये धैर्येण हिमवा निव ॥ १७

ஸ ச ஸர்வகுணோபேத: கௌஸல்யா நந்தவர்த₄ந: ।

ஸமுத்₃ர இவ க₃ாம்பீ₄ர்யே தை₄ர்யேண ஹிமாவந் இவ || 17

கௌஸலையின் குமாரராகிய அவர் இப்படி ஸகல ஸத் குணஸம்பந்நர். ஸமுத்ரம் தன்னுள்ளடங்கின மணி முதலியவை களைப் பிறர்க்குத் தெரியாமல் மறைப்பது போல், இவர் பிறரறியாத மனோபாவமுடையவர். இமயமலை மழைக்கசையா தாற்போல், எவ்வித துன்பங்கள் நேரிடினும் சலியார். 17

विष्णुना सदृशो वीर्यं सोमवत् प्रियदर्शनः ।

कालाग्नि सदृशः क्रोधे क्षमया पृथिवीसमः ॥ १८

விஷ்ணு நா ஸத்ருஸோ வீர்யே ஸோமவத் ப்ரியதூர்ஸந: ।
காலாக்நீ ஸத்ருஸ: க்ரோதே, கூமயா ப்ரதீவீ ஸம: ॥ 18

இவர் விஷ்ணுவின் அர்த்தாம்ஸம் ஆயினும், விஷ்ணு வைப் போன்ற பராக்ரமம் உடையவர். சந்திரனைப் போல் ஸந்தோஷகரமானவர். ப்ரளயகாலத்து அக்கினிபோன்ற கோபம் உடையவர், பொறை(பொருமை)யில் பூமியை ஒத்தவர்.

धनदेन समस्त्यागे सत्ये धर्म इवा परः ॥ १८ १/२

த4நதே4ந ஸமஸ்த்யாகே, ஸத்யே த4ர்ம இவா பர: ॥ 18 1/2

கொடையில் குபேரனோடு ஒத்தவர். ஸத்யவசநத்தில் (ஸத்யம் பேசுவதில்)தர்ம தேவதை போன்றவர்.

तमेवं गुणसंपन्नं रामं सत्यपराक्रमम् । १९

ज्येष्ठं श्रेष्ठं गणैर्युक्तं प्रियं दशरथस्सुतम् ।

प्रकृतीनां हि तैर्युक्तं प्रकृतिप्रियकांयया ॥

यौवराज्येन संयोक्तु मैच्छत्प्रीत्या महीपतिः ।

தமேவம் குணஸம்பந்நம் ராமம் ஸத்ய பராக்ரமம் ॥ 19

ஜ்யேஷ்ட4ம் ஸ்ரேஷ்டகுணையுத்தம் ப்ரியம்த4ஸரத4ஸ்ஸுதம்

ப்ரக்ருதீநாம் ஹிதைர் யுத்தம் ப்ரக்ருதி ப்ரியகாம்யயா ॥ 20

யௌவ ராஜ்யேந ஸம்யோக்து மைச்சுத்ப்ரீத்யா மஹீபதி ॥ 1/2

இப்படி ஸகல குணஸம்பந்நராய் அரசாளவல்ல சக்தியை உடையவராய், நீதிசாஸ்த்ரத்திற் சொல்லிய சிறந்த குணங்களை உடையராய், தனக்குப்ரியராய் ஜனங்களின் நன்மையில் முயற்சியை உடையராய், ஜ்யேஷ்டகுமாரராகிய ஸ்ரீராமனை தஸரத மஹாராஜன் மந்திரிபுரோகிதர் முதலியவர்களுக்குப் பிரியத்தை விளைவிக்கக்காக இளையவரசனாக்க இச்சித்தார்.

तस्याभिषेक संभारान् दृष्ट्वा भायाऽथ कैकयी ॥

पूर्वं दत्तवरा देवी वरमेन मयाचत ।

विवासनं च रामस्य भरतस्याभिषेचनम् ॥

२२

தஸ்யாபி₄ஷேக ஸம்ப₄ராந் த்₃ருஷ்ட்வா ப₄ார்யா₅த₃ கைகயீ ॥

பூர்வம் த₃த்தவரா தே₃வீ வரமேந மயாசத ।

விவாஸநம் ச ராமஸ்ய ப₄ரதஸ்யாபி₄ஷேசநம் ॥

२२

ராமனை இளவரசில் முடிசூட்டுகைக்குச் சேர்ந்த ஸாமக் கிரியைகளை தஸரதமஹாராஜன் இளைய மனைவியான கைகேசி பார்த்து பொறையற்றவளாய், முன் சம்பராஸூர யுத்தத் தில் ராஜன் புகழ்ந்து உனக்கு வேண்டும் போது வேண்டிய இரண்டு வரன்களைக் கேள் கொடுக்கக்கடவேன் என்றுசொல்லி இருந்த இரண்டு வரங்களையும் முடிசூடக்கோடித்த அக்காலத் தில் தஸசரதரைக் குறித்துக் கேட்டாள். அதாவது ஸ்ரீராமன் இம்முடியைத் தவிர்த்துக் காட்டுக்குப் போகவேண்டும். இம் முடியை என் மகனான பரதனுக்குச் சூட்ட வேண்டும் என்று கேட்டாள்.

22

स सत्यवचनाद्राजा धर्मपाशेन संयतः ।

विवासयामास सुतं रामं दशरथः प्रियम् ॥

२३

ஸ ஸத்யவசநாத்₃ ராஜா த₄ர்மபாஸேந ஸம்யத: ।

விவாஸயாமாஸ ஸுதம் ராமம் த₃ஸரத: ப்ரியம் ॥

२३

தஸரதன் தர்மமாகிற கயிற்றினால் கட்டுண்டு கைகேயிக் குச் சொன்ன ஸத்யவசனம் தவறாமைக்காகத் தனக்கு ப்ரியமான ஸ்ரீராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டார்.

23

स जगाम वनं वीरः प्रतीज्ञामनुपालयन् ।

पितुर्वचन निर्देशात् कैकेय्याः प्रियकारणात् ॥

२४

ஸ ஜக₃ாம வநம் வீத: ப்ரதீஜ்ஞா மநுபாலயந் ।

பிதூர்வசந நிர்தே₃ஸாத் கைகேய்யா: ப்ரியகாரணாத் ॥

२४

அந்த ஸ்ரீராமன் அரசாளவல்லவராயினும் கைகேயியின்

ப்ரீதிக்காகத் தஸரதன் இட்ட கட்டளையினால் அவர்கள் முன்
தாம் காட்டுக்குப் போவதாகச் சொன்ன சொல் தவறாமல்
காடேறச் சென்றார் 24

तं प्रजन्तं प्रियो भ्राता लक्ष्मणोनुजगाम ।

स्नेहात् विनय संपन्नः सुमित्रा नन्दवर्धनः ॥ २५

भ्रातरं दयितो भ्रातुः सौभ्रात्र मनुदर्शयन् । १/२

தம் ப்ரஜந்தம் ப்ரியோ ப்₄ராதா லக்ஷ்மணோனுஜகாம ।

ஸ்நேஹாத் விநய ஸம்பந்ந: ஸுமித்ரா நந்தவர்த₄ந: ॥ 25

ப்₄ராதரம் த₃யிதோ ப்₄ராது: ஸௌப்₄ராத்ர மநுத₃ர்ஸயந் । 1/2

அந்த ஸ்ரீராமன் காட்டுக்குப் போகும் போது அவருக்கு
இளையவரான லக்ஷ்மணன் விநயத்தோடு கூடியனவராய் தன்
தாயான ஸுமித்திரையின் சொற்படி நடந்து அவளுக்குப்
பிரியத்தை விளைத்தவராய், ஸ்ரீராமனிடம் மிக்கப்ரீதியை உடை
யவராய் அவரைவிட்டு ஒருநொடியும் பிரிந்திருக்க மாட்டாத
வராய் அவருடன் கூடவே காட்டுக்குச் சென்றார். 25 1/2

रामस्य दयिता भार्या नित्यं प्राण समाहिता ॥ २६

जनकस्य कुले जाता देवमायेव निर्मिता ।

सर्व लक्षण संपन्ना नारीणां उत्तमा वधूः ॥ २७

सीताप्यनुगता रामं शशिनं रोहिणी यथा । १/२

ராமஸ்ய த₃யிதா ப₄ார்யா நித்யம் ப்ராணஸமா ஹிதா ॥ 26

ஜநகஸ்ய குலே ஜாதா தே₃வமாயேவ நிர்மிதா ।

ஸர்வ லக்ஷண ஸம்பந்நா நாரீணாம் உத்தமா வதூ₄: ॥ 27

ஸீதாப்யநுக₃தா ராமம் ஸஸிநம் ரோஹிணீ யத₃ா । 1/2

ஸ்ரீராமனுக்குப் ப்ரியமான பார்யையாய் அவருக்கு
ப்ராணன் போன்றவளாய், ஸகலமான உத்தம ஸ்த்ரீ லக்ஷண
ங்களோடு கூடினவளாய், பெண்களில் சிறந்தவளாய், ஜனங்
ளின் நன்மையில் முயன்றவளாய், பரிசுத்தமான ஜநககுலத்தில்
விஷ்ணுசக்தியைப் போல் அதிவிசித்ர ரூபலாவண்யங்களை
உடையவளாய் அவதரித்தவளான ஸீதாதேவியும், சந்திரனைப்

பின் தொடர்ந்த ரோஹிணியைப் போலே ஸ்ரீராமனைப் பின் தொடர்ந்து காட்டுக்குச் சென்றாள். 27 1/2

पौरैरनुगतो धूरं पित्रा दशरथे नव ॥ 28

शृङ्गिबेरपुरे सूतं गङ्गाकूले व्यसर्जयत् ।

गुह मासाद्य धर्मात्मा निषादाधिपतिं प्रियम् ॥ 29

பௌரைநுகுதோ தூரம் பித்ரா துஸரதே நவ ॥ 28

ஸ்ருங்கிபேரபுரே ஸூதம் கங்காகூலே வ்யஸர்ஜயத் ।

குஹ மாஸாத்ய தர்மாத்மா நிஷாதாதிபதிம் ப்ரியம் ॥ 29

துஸரதரும் பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களும் ஸ்ரீராமனைச் சிறிது தூரம் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள். ஸ்ரீராகவன் ஸ்ருங்கி பேரம் என்கிற ஊரைக் கிட்டி அவ்வூர் அருகிலுள்ள கங்கைக் கரையில், அதுவரையில் தன்னைத் தேர் மேலேற்றிக் கொண்டு வந்த ஸுமந்தரனையும் விட்டுவிட்டார். அந்த கங்கைக் கரையில் ஸ்ரீராகவன் வேடஜாதிக்கரசனாய் தன்னிடத்தில் நேச முள்ளவ னான குகன் என்பவனோடு நேசித்தார். 29

गुहेन सहितो रामो लक्ष्मणेन च सीतया । १/२

குஹேந ஸஹிதோ ராமோ லக்ஷ்மணேந ச சீதயா । 29 1/2

ஸ்ரீராகவன், ஸீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் பொருந்தி இருப்பது போல், நீசஜாதியாய் அறிவற்றவனாய் வஞ்சன ஸ்வ பாவமுள்ளவனாயினும், தன் பக்தன் என்று குகனை அபிமானித்து அவனுடன் பொருந்தி இருந்தார். 29 லீ

ते वनेन वनं गत्वा नदीस्तीर्त्वा बहूदकाः ॥ 30

चित्रकूट मनुप्राप्य भरद्वाजस्य शासनात् ।

தே வநேந வநம் கத்வா நதீஸ்தீர்த்வா பஹூதகா : ॥ 30

சித்ரகூட மநுப்ராப்ய பரத்வாஜஸ்ய ஸாஸநாத் ।

பிறகு சிறிது தூரம் சென்று குகனையும் விட்டுவிட்டு அம்மூவரும் ஒருவரை ஒருவர் பாதுகாத்துக்கொண்டு காட்டு

வழியில் அதிகஜலமுள்ள அநேக ஆறுகளைத் தாண்டிச் சென்று, பரத்வாஜ மஹாமுநிவருடைய நியமனப்படியே சித்ரகூடம் என்னும் மலையை அடைந்தார்கள். 30

रयमावसथं कृत्वा रममाणा वने त्रयः ॥ 31

देवगन्धर्व सङ्कशाः तत्र ते न्यवसन् सुखम् । 1/2

ரம்யமாவஸதஃம் க்ருத்வா ரமமாணா வநே த்ரய: ॥ 31

தேவகந்தர்வ ஸங்காஸா: தத்ர தே ந்யவஸந் ஸுகம் । 1/2

தேவர்களோடும் கந்தர்வர்களோடும் ஒத்த அம்மூவரும் அந்தச் சித்ரகூடமலையில் அழகிய ஓர் இருப்பிடத்தை அமைத்துக் கொண்டு ப்ரீதியோடு கூடினவர்களாய் அங்கு ஸுகமாக வாஸம் செய்தார்கள்.

चित्रकूटं गते रामे पूत्रशोकातुरस्तथा ॥ 32

राजा दशरथः स्वर्गं जगाम विलपन् सुतम् । 1/2

சித்ரகூடம் கதே ராமே புத்ரஸோகாதூர: ததா ॥ 32

ராஜா தஸரத: ஸ்வர்கம் ஜகாம விலபந் ஸுதம் ॥ 1/2

புத்ரராகவன் சித்ரகூடம் சேர்ந்தவளவில், தசரத மஹாராஜன் புத்திரசோகத்தினால் வருத்தமுற்றவனாய் பிள்ளையை நினைத்து அழுதுகொண்டே ஸ்வர்கத்தை அடைந்தார். 32 1/2

मृते तु तस्मिन्भरतो वसिष्ठप्रमुखैर्द्विजैः ॥

नियुज्यमानो राज्याय नैच्चद्राज्यं महाबलः ।

ம்ருதே து தஸ்மிந்பரதோ வஸிஷ்டப்ரமுகைர்த்விஜை: ।

நியுஜ்யமானோ ராஜ்யாய நைச்சத்ராஜ்யம் மஹாபல: ॥ 33 1/2

தஸரத மஹாராஜன் ஸ்வர்க்க லோகத்தை அடைந்தபின், அவனுக்கு மற்றொருபிள்ளையாகிய பரதன், வஸிஷ்டர் முதலிய பெரியோர்கள் இராச்சியத்தில் பட்டாபிஷேகம் பண்ணிக் கொள்ளும்படி நியமித்தாலும், தாம் இராச்சியத்தை ஆள ஸமர்த்தராய் இருந்தும், அவரந்த இராச்சியத்தை விரும்பவில்லை. 33 1/2

स जकाम वनं वीरो रामपाद प्रसादकः

ஸ ஜகாம வநம் வீரோ ராமபாத, ப்ரஸாத,க: ।

34

அந்த பரதன், பூஜ்யராகிய ஸ்ரீராகவனைப் பிரஸந்தராக்கி மீட்டுக் கொண்டு வருகைக்காக சதுரங்க ஸேனையுடன் கூட அவர் இருக்கும் காட்டைக் குறித்துச் சென்றார்.

गत्वा तु सुमहात्मानं रामं सत्यपराक्रमम् ।

35

अयाचद् भ्रातरं राम मार्यभाव पुरस्कृतः ॥ १

க,த்வா து ஸுமஹாத்மாநம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ।

அயாசத், ப்ராதரம் ராம மார்யபாவ புரஸ்க்ருத: ॥

35

பரதன் காட்டுக்குச் சென்று எல்லோரும் கொண்டாடும் படியான நல்லொழுக்கமுடையவராய் வநவாஸத்தினால் மன தில் கலக்கம் அற்றவராய், சொன்னசொல் தவறாதவராய், தன்னுடைய தமையனான ஸ்ரீராகவனிடம் தனக்கு இஷ்டமானதைத் பிரார்த்தித்தார்.

त्वमेव राजा धर्मज्य इति रामं वचोब्रवीत् ॥

த்வமேவ ராஜா தர்மஜ்ய இதி ராமம் வசோப்,ரவீத் ॥ 35 1/2

(அதாவது) ஸ்ரீராகவனே நீர் தஸரத மஹாராஜனுக்கு மூத்த பிள்ளை ஆகையால் நீரே இவ்விராச்சியத்தை ஆள வேண்டும் என்று சொன்னார்.

रामोऽपि परमोदारः सुमुखसुमहायशाः ॥

36

नचैच्छत् पितुरोदेशात् राज्यं रामो महाभलः ।

ராமோ஽பி பரமோதார: ஸுமுக: ஸுமஹாயஸா: ॥

நசைச்சத் பிதுராதேஸாத் ராஜ்யம் ராமோ மஹாபல: ।

ஸ்ரீராகவன், அடியார்கள் இரந்ததை எல்லாம் கொடுக்க வல்ல ஸ்வபாவமுடையர் ஆயினும், அடியார்கள் இரப்பைக் கண்டு உகக்குமவர் ஆயினும், (இரந்த, இரப்பை = கேட்டவை)

पादुके चास्य राज्याय न्यासं दत्वा पुनः पुनः ॥ ३७

निवर्तयामास ततो भरतं भरताग्रजः ।

பாதுகே சாஸ்ய ராஜ்யாய ந்யாஸம் தத்வா புந: புந: ॥ 37
நிவர்தயாமாஸ ததோ பரதம் பரதாக்ரஜ: ।

ஸ்ரீராகவன் இராச்சியத்தில் தனக்குப் பதிலாகத் தன் னுடைய பாதுகைகளை வைத்துக் கொள்ளச் சொல்லிக் கொடுத்து, தன்னை விட்டுப் போகமாட்டாமல் அங்கே நிற்கிற பரதனை அநேக ஸமாதானங்களைச் சொல்லி அயோத்திக்கு அனுப்பி விட்டார்.

स काममनवाप्यैव रामपादवुपस्पृशन् ॥ ३८

नन्दिग्रामेऽकरोद्राज्यं रामागमनकाङ्क्षया ।

ஸ காம மநவாப்யைவ ராமபாத்ஸ்ப்ருஷந் ॥ 38
நந்திக்குராமே கரோத்ராஜ்யம் ராமாக்ஷமந காஞ்சுடியா । 1/2

அந்த பரதன் தன் கோரிக்கையை அடையாமல் ஸ்ரீராம னுடைய பாதுகைகளை பிரதி தினம் ஸேவித்துக் கொண்டு, ஸ்ரீராகவன் வரும் காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு அயோத் திக்கு அருகில் இருக்கிற நந்திக்கிராமத்தில் இருந்து இராச்சி யத்தை நடத்தி வந்தார். 38 1/2

गते तु भरते श्रीमान्सत्यसन्धो जितेन्द्रियः ॥ ३९

रामस्तु पुनरालक्ष्य नागरस्य जनस्य च ।

तत्रागमन मेकाग्रो दण्डकान् प्रविवेश ह ॥ ४०

கதே து பரதே ஸ்ரீமாந் ஸத்யஸந்தோ ஜிதேந்த்ரிய: ।

ராமஸ்து புநராலக்ஷ்ய நாக்ரஸ்ய ஜநஸ்ய ச ।

தத்ராக்ஷமந மேகாக்ரோ தண்டகாந் ப்ரவிவேஸ ஹ ॥ 40

பரதன் அயோத்திக்குப் போனபின், பரதன் இவ்வளவு பிராத்தித்தும் தான் செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை விடாமலும் இராச்சிய ஸுகத்தில் மனச் சலியாமல் இருக்கிற பெரும் புகழை உடையவ

ரான ஸ்ரீராகன், இந்த சித்ரகூடத்தில் பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் வந்தார்கள் ஆகையால் இனி இங்கிருக்கக் கூடா தென்று ஆலோசித்து, பிதாவின் சொல்லைப் பரிபாலனம் செய்கைக்காக தண்டகவந்தத்தில் ப்ரவேசித்தார்.

प्रविश्य तु महारण्यं रामो राजीव लोचनः ।

विराधं राक्षसं हत्वा शरभङ्गं ददर्श ह ॥

41

सुतीक्ष्णं चाफ्यगस्यं च अगस्त्यभ्रातरं तथा ॥

ப்ரவீர்ய து மஹாரண்யம் ராமோ ராஜீவ லோசந: ।

விராத்ம் ராக்ஷஸம் ஹத்வா ஸரபங்ஙம் தத்ரம் ஹ ॥

ஸுதீக்ஷணம் சாப்யகஸ்யம் ச அகஸ்த்ய ப்ராதரம் ததா ॥

செந்தாமரைக் கண்ணனான ஸ்ரீராகவன் அப்பெருங்காட்டில் புகுந்து அங்குள்ள வினோதங்களைப் பார்த்துக் களித்த வராய், போகும் வழியில் வந்த விராதன் என்னும் அஸுரனைக் கொன்று அப்புறம் போய் சரபங்க மஹாமுநியையும் ஸுதீக்ஷணரையும், அகஸ்த்ய மஹாமுநிவரையும் அவர் தம்பியாகிய ஸுதர்ஸனரையும் பார்த்தார்.

अगस्त्य वचनाच्चैव जग्राहैन्द्रं करासनम् ।

खड्गं च परमप्रीतस्तूणी चाक्षयसायकौ ॥

42

அகஸ்த்ய வசநாச்சைவ ஜக்ரஹைந்த்ரம் கராஸநம் ।

கட்கம் ச பரம ப்ரீதஸ் தூணீ சாக்ஷயஸாயகௌ ॥

42

அகஸ்த்யருடைய நியமனத்தின்படி அவருடைய ஆசிரமத்தில் வைத்திருந்த இந்தர தநுஸ்ஸையும், கத்தியையும், பாணங்களின் ஓய்வற்று எப்போதும் நிறைந்திருக்கும் இரண்டு அப்புறாத்தூணிகளையும் ப்ரீதியுடன் எடுத்துக் கொண்டார். 42

वसतः तस्य रामस्य वने वनचरैः सह ।

ऋषयोऽभ्यागमन् सर्वे वधाय सुररक्षसाम् ॥

43

வஸத: தஸ்ய ராமஸ்ய வநே வநசரை: ஸஹ ।

ருஷ்யோப்யாகமந் ஸர்வே வதாய ஸுரரக்ஷஸாம் || 43

ஸ்ரீராகவன் அந்த சரபங்க ஆச்ரமத்திலிருக்கும் போது, ருஷிகள் அசுர ராக்ஷஸ வதத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று இவரிடம் ப்ரார்த்திக்கைக்காக அங்கு வந்தார்கள்.

स तेषां प्रतिशुश्राव राक्षसानां तथा वने || ४४

ஸ தேஷாம் ப்ரதிஸுஸ்ராவ ராக்ஷஸாநாம் ததா வநே || 44

ஸ்ரீராகவன் அவர்கள் ப்ரார்த்தித்தபடியே அரக்கர்களைக் கொல்லுகிறேன் என்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்தார்.

प्रतिज्ञातश्च रामेण वधस्संयति रक्षसाम् ।

ऋषीणं अग्निकल्पानां दण्डकारण्य वासिनाम् || ४५

ப்ரதிஜ்ஞாதஸ்ச ராமேண வதஸ்ஸம்யதி ரக்ஷஸாம் ।
ருஷீணாம் அக்ஷிகல்பாநாம் தண்டகாரண்ய வாஸிநாம் || 45

(அதாவது) அக்நியோடு ஒத்த தேஜஸ்ஸை உடையராய் தண்டக வந்தத்தில் வாஸம் செய்கிற ருஷிகளை குறித்து நான் யுத்தத்தில் ராக்ஷஸர்களைக் கொல்லுகிறேன் என்றார்.

तेन तत्रैव वसता जनस्थान निवासिनी ।

विरूपिता शूर्पणखा राक्षसी कामरूपिणि || ४६

தேந தத்ரைவ வஸதா ஜநஸ்தாந நிவாஸிநீ ।
விருபிதா ஸூர்பணகா ராக்ஷஸீ காமரூபிணீ || 46

ஸ்ரீராகவன், அவ்வனத்தில் வாஸம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது, இஷ்டமுள்ள வடிவை எடுக்கவல்லளாய், ஜநஸ்த தானத்தில் வாஸம் செய்கிற சூர்ப்பணகை என்கிற ஒரு ராக்ஷஸி யின் மூக்கை அறுத்து விட்டார்.

ततः शूर्पणखा वाक्यादुद्युक्तान् सर्वराक्षसान्

खरं त्रिशिरसंचैव दूषणंचैव राक्षसम् ॥

निजगान रणे रामः तेषां वैच पथानुगान् ॥

४७

தத: ஸூர்ப்பணக₂ வாக்க்யாது₃த்யுக்கதாந் ஸர்வராக்ஷஸாந் ।

க₂ரம் த்ரிஸிரஸம்சைவ தூ₃ஷணம் சைவ ராக்ஷஸம் ॥ 47

நிஜக₄ ந ரணே ராம: தேஷாம் வைச பத₃ாநுக₃ாந் ।

பிறகு ஸூர்ப்பணகையின் சொல்லைக் கேட்டுச் சண்டைக்கு வந்த அரக்கர்களையும் அவர்களுக்குத் தலைவரான கரன், தூஷணன், த்ரிசிரஸ்ஸு என்பவர்களையும் அவர்களுடைய ஸேனையையும் ஸ்ரீராமன் யுத்தத்தில் கொன்றார்.

वने तस्मिन् निवसता जनस्थान निवासिनाम् ॥

रक्षसां निहतान्यासन् सहस्राणि चतुर्तशः ।

४८

வநே தஸ்மிந் நிவஸதா ஜநஸ்த₃ாந நிவாஸிநாம் ॥

ரக்ஷஸாம் நிஹதாந்யாஸன் ஸஹஸ்ராணி சதுர்தஸ: । 48 1/2

அவ்வனத்தில் வாஸம் செய்கிற ஸ்ரீராமன் அந்த யுத்தத்தில் ஜநஸ்தானத்தில் இருக்கிற பதினாயிரம் ராக்ஷஸர்களைக் கொன்றார்.

ततोयज्ञातिवधं शृत्वा रावणः क्रोधमूर्चितः ॥

सहायं वरयामास मारीचं नम राक्षसम् ।

४९ १/२

ததோயம் ஞாதிவத₄ம் ஸ்ருத்வா ராவண: க்ரோத₄ மூர்சி₂த:

ஸஹாயம் வரயாமாஸ மாரீசம் நாம ராக்ஷஸம் । 49 1/2

பின்பு இராவணன், கரதூஷணர்கள் மாண்டுபோனதை சூர்ப்பணகை அறிவிக்கக் கேட்டு வெகுசினம் உற்றவனாய் ஸ்ரீராமனுக்குத் தீங்கு விளைக்கக்கூடாது மாரீசன் என்பவனைத் தனக்குத் துணையாக வேண்டிக் கொண்டான். 49 1/2

वार्यमाणः सुबहुशो मारीचेन स रावणः ॥

न विरोधो बलवता क्षमो रावण तेन ते ।

५० १/२

வார்யமாண: ஸுப₃ஹுஸோ மாரீசேந ஸ ராவண: ॥

ந விரோதே₄ ப₂லவதா கூழமோ ராவண: தேந தே । 50 1/2

அந்த மாரீசன் ஓ இராவணா ! அந்த ஸ்ரீரமானுடைய பராக்கிரமத்தை ஜநஸ்த்தாந யுத்தத்தில் கேட்டாயன்றோ, இனி நீ அப் பெருமிடுக்கரோடு எதிர்ப்பது உனக்குரியதன்று என்று சொல்லி ராவணனைப் பலவிதமாகத் தடுத்தான். 50 1/2

अनादृत्य तु तद्वाक्यं रावणः कालचेदितः ॥

जगाम सहमारीचः तस्याश्रमपदं तदा । 49 1/2

அநாத்₂ருத்ய து தத்₂வாக்யம் ராவண: காலசோஷித: ॥
ஜகாம ஸஹமாரீச ஸ்தஸ்யாஸ்ரம பத₂ம் ததா । 51 1/2

இயமனாலே உண்ட இராவணன் அம்மாரீச வசனத்தைச் சட்டை செய்யாமலே ஸ்ரீராகவன் வீற்றிருக்கும் ஆஸ்ரமத்திற்கு மாரீசனைக் கூட்டிக்கொண்டு போனான்.

तेन मायाविना दूर मपवाह्य नृपात्मजौ ॥

जहार भार्या रामस्य गृध्रां हत्व जटायुषम् ।

தேந மாயாவிநா தூ₂ர மபவாஹ்ய ந்ருபாத்மஜௌ ॥
ஜஹார ப₄ார்யாம் ராமஸ்ய க்₂ருத்₄ரம் ஹத்வ ஜடாயுஷம் ।

அங்கு அந்த மாரீசன் விசித்ரமான பொன்மான் உருவங்கொண்ட தன்னிடத்தில் ஆவலுற்றுப் பிடிக்க முயன்ற ஸ்ரீராகவனையும் லக்ஷ்மணனையும் கைக்கப்படாமல் வெகு தூரம் இழுத்துக் கொண்டு போனான். அவ்விராஜகுமாரர்கள் இல்லாத காலத்தில் இராவணன் புகுந்து ஸீதாதேவியை எடுத்துக் கொண்டு போகையில், அவனிடத்தில் பரிந்து வந்த ஜடாயுஷையும் மடித்து விட்டு அவளைத் தன்னிலங்கைக்குக் கொண்டுபோய்விட்டான்.

52 1/2

गृध्रं च निहतं दृष्ट्वा हतां शृत्वा च मैथिलीम् ॥

राघवश्शोक सन्तप्तो विललापा कुलेन्द्रियः । 43 1/2

க்₂ருத்₄ரம் ச நிஹதம் த்₂ருஷ்ட்வா ஹ்ருதாம் ஸ்ருத்வா ச
மைதி₂லீம் ॥

ராக₄வஸ்போக ஸந்தப்பதோ விலலாபா குலேந்த்ரீய: 53 1/2

பிறகு ஸ்ரீராகவன் வந்து ஸீதையைக் காணாமல், தேடிக் கொண்டு போகையில் குற்றயிராய் அடிபட்டு விழுந்திருக்கிற ஜடாயுவைப் பார்த்து ஸீதையை இராவணன் எடுத்துக்கொண்டு போனதாக அவர் சொல்லக் கேட்டு மிக்க வருத்தமுற்றவராய்த் தயங்கி பிரலாபித்தார்.

ततस्तेनैव शेकेन गृत्रां दग्ध्वा जटसयुषम् ।

मार्गमाणो वने सीतां राक्षसं संददर्श ह ।

कबन्धं नामरूपेण विकृतं घोरदर्शनम् ॥

44

ததஸ்தேநைவ ஸோகேந க்ருத்₄ராம் தக்₃த்₄வா ஜடாயுஷம் ।

மார்₃மாணோ வநே ஸீதாம் ராக்ஷஸம் ஸந்த்₃த₃ர்ஸ ஹ ।

கபந்த₄ம் நாம ரூபேண விக்ருதம் கே₄ரத்₃ர்ஸநம் ॥ 55

பிறகு ஜடாயுவுக்கு நேர்ந்த ஆபத்தை நினைத்துப் பெருந்துன்ப முற்ற இராகவன் ஜடாயுவை தஹநம் செய்துவிட்டு ஸீதையைத் தேடிக் கொண்டு போகையில் வழியில் பயங்கரமான உருவங் கொண்ட கபந்தன் என்கிற அரக்கனைப் பார்த்தார்.

तं निहत्य महाबाहु ददाह स्वर्गतस्य सः ।

स चास्य कथयामास शबरीं धर्मचारिणीम् ॥

45

शरमणीं धर्मनिपुणां अभिगच्छेति राधव ! ।

தம்நிஹத்ய மஹாப₄ாஹுர் த₃த₃ாஹ ஸ்வர்க₃ தஸ்ச ஸ: ।

ஸ சாஸ்ய கத்யாமாஸ ஸப₃ரீம் த₄ர்மசாரினீம் ॥ 56

ஸ்ரமணீம் த₄ர்மநிபுணாம் அபி₄க₃ச்சேதி ராக₄வ ! । 1/2

இராகவன் அந்தக் கபந்தனைக் கொன்று தஹநம் செய்தார். அவன் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தான்.

सोऽभ्यगच्छन् महातेजाः शबरीं शतृसूदनः ॥

46

शबर्या पूजितः संयग्रामो दशरथात्मजः ॥

1

ஸோ஽ப்ய கச்சந் மஹாதேஜா: ஸபுரீம் ஸத்ருஸூதந: ।

ஸபுர்யா பூஜித: ஸம்யக்ராமோ தபுரதாத்மஜ: ॥ 57 1/2

அந்தக் கபந்தன் ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போகும் போது, ஓ இராகவனே, இவ்வழியே சென்றால் அங்கு நல்லொழுக்கம் உடையவளாய், ஸந்யாஸாஸ்ரமம் உள்ள ஒரு வேட்டுவஸ்திரீ இருக்கிறாள். அவளிருக்கும் இடத்திற்கு நீர் செல்லும், என்று சொன்னான்.

पंपातीरे हनुमता सङ्गतो वानरेण ह ॥

46

பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்குதோ வானரேண ஹ ॥

58

இராகவன் அங்கிருந்து சென்று பம்பை என்னும் ஸரஸ்ஸின் கரையில் ஹநுமான் என்கிற வானரத்தோடு சேர்ந்தார்.

हनुमद्वचनाच्चैव सुग्रीवेण समागतः ।

9/2

ஹநுமத்வசநாச் சைவ ஸுக்ரீவேண ஸமாகுத: ।

1/2

அந்த ஹநுமானுடைய சொற்படி இராகவன் ஸுக்ரீவனுடன் நேசித்தார்.

सुग्रीवाय च तत्सर्वं शंस द्रामो महाबलः ॥

49

आदितः तद्यथावृत्तं सीतायाः च विशेषतः ।

ஸுக்ரீவாய ச தத்ஸர்வம் ஸம்ஸத் ராமோ மஹாபல: ॥

ஆதித: தத்யதாவ்ருத்தம் ஸீதாயா: ச விசேஷத: ॥ 59 1/2

பலசாலியாகிய இராகவன் தான் பிறந்ததுமுதல் நடந்த கதைகளை ஸுக்ரீவனுக்குச் சொல்லி ஸீதா தேவியின் விஷயமாக நடந்த கதைகளைப் பரக்கச் சொன்னார்.

सुग्रीवश्चापि तत्सर्वं शृत्वा रामस्य वानरः ।

चकार सक्यं रामेण प्रीतश्चैव अग्नि साक्षिकम् ॥

60

ஸுக்ரீவ ஸ்சாபி தத் ஸர்வம் ஸ்ருத்வா ராமஸ்ய வானர: ।

சகார ஸக்ஷயம் ராமேண ப்ரீதஸ்சைவ அக்ஷ்நி ஸாக்ஷிகம் || 60
ஸுக்ரீவனும் இராமனுடைய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் கேட்டு
மகிழ்ச்சியுற்றவனாய் அக்கினி முன்பாக அவருடன் சிநேகம்
செய்தான்.

ततो वानर राजेन वैरानुकथनं प्रति ।

रामाय वेदितं सर्वं प्रणयात् दुःखितेन च ॥

61

ததோ வாநர ராஜேந வைராநுகத்யநம் ப்ரதி ।

ராமாய வேதிதம் ஸர்வம் ப்ரணயாத் து:க்ஷிதே ந ச ॥

61

பிறகு வாநர ராஜனாகிய ஸுக்ரீவன், வாலிக்கும் தனக்கும் நேர்
ந்த விரோதத்தின் வரலாற்றைக் கேட்ட ஸ்ரீராமனுக்கு, விஸ்வா
ஸத்தினால் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டே நடந்த கதைகளை
எல்லாம் சொன்னான்.

प्रतिज्ञा तं च रामेण तदा वालिवधं प्रति ॥

वालिनश्च बलं तत्र कथयामास वानरः ।

62 1/2

ப்ரதிஜ்ஞா தம் ச ராமேண தத்யா வாலிவத்யம் ப்ரதி ॥

வாலிநஸ்ச ப்லம் தத்ர கத்யாமாஸ வாநர: । 62 1/2

அப்போது ஸ்ரீராகவன் தான் வாலியைக் கொல்வதாகப் ப்ரதி
ஜ்ஞா பண்ணினார். அவருக்கு ஸுக்ரீவன் வாலியினுடைய
பலத்தை எல்லாம் அறிவித்தான்.

सुग्रीवः शङ्कितश्चासीन्नित्यं वीर्येण राघवे ॥

63

ஸுக்ரீவ: ஸங்கிதஸ்சாஸீந் நித்யம் வீர்யேண ராகுவே ॥ 63

இந்த ஸ்ரீராகவன் வாலியோடு ஒத்த பலமுள்ளவரோ அன்றோ
என்று ஸுக்ரீவன் ஸம்ஸயித்தான்.

राघव प्रत्यर्थं तु दुन्दुभेः काय मुत्तमम् ।

दर्शयामास सूग्रीवो महापर्वत सन्निभम् ॥

64

ராக₄வ ப்ரத்யார்த்த₂ம் து து₂ந்து₂பே₄: காய முத்தமம் ।
த₂ர்ஸயாமாஸ ஸுக்₂ரீவோ மஹாபர்வத ஸந்தீப₄ம் ॥ 64

இராகவனுடைய பலத்தை அறிகைக்காக ஸு₂ரீவன், அங்கு பெரு மலைபோல் விழுந்திருந்த துந்துபியினுடைய வலிய சரீரத்தைக் காட்டி, இதை வாலி தன் காலின் பெருவிரலினால் தூக்கி எறிவான், என்றான். (வலிய = ஜீவனற்ற எலும்புக்கூடு) 64

उत्स्रयित्वा महाबाहुः प्रेक्ष्य चास्थि महाबलः ।

पादाङ्गुष्ठेन चिक्षेप संपूर्णं दशयोजनम् ॥ ६५

உத்ஸ்மயித்வா மஹாப₂ஹு: ப்ரேக்ஷ்ய சாஸ்த்தி₂ மஹாப₂ல:
பாத₂ாங்கு₂ஷ்டே₂ந சிக்ஷேப ஸம்பூர்ணம் த₂ஸயோஜநம் ॥ 65

மஹாபலசாலியான இராகவன் அவ்வெலும்மைப் பார்த்து, இதெவ்வளவு?, என்று அலக்ஷயமாகக் காலின் பெருவிரலினால் எடுத்துப் பத்து யோஜனைக் கப்புரம் போய் விழும்படி எறிந்தார்.

पिभेदच पुनस्सालान् सप्तेकेन महेषुणा ।

गिरिं रसातलंचैव जनयन् प्रत्ययं तदा ॥ ६६

பி₂பே₄த₂ச புநஸ்ஸாலாந் ஸப்தேகேந மஹேஷுணா ।
கி₂ரிம் ரஸாதலம்சைவ ஜநயந் ப்ரத்யயம் தத₂ா ॥ 66

(வெகுநாளாய் உலர்ந்து கிடக்கிற அவ்வரக்கனுடைய காயத்தை தூக்கி எறிந்த மாத்திரத்தில் இவர் வாலியைக் கொல்ல வல்ல வரோ என்று ஸுக்₂ரீவன் மனதில் சங்கித்தபடியை அறிந்து), இன்னும் அவனுக்கு நம்பிக்கை உண்டாகைக்காக ஒரு பெரிய பாணத்தினால் ஏழு மராமரங்களை எய்தார். அந்த பாணம் அந்த மரங்களையும் அருகிலிருந்த மலையையும் பிளந்து பூமியுள்ளே சென்று கீழ்லோகங்களில் ஆறாவதாகிற ரஸாதலம் என்கிற லோகத்தையும் பிளந்து விட்டது. 66

ततः प्रीतमनास्तेन विश्वस्तस्स महाकपिः ।

किष्किन्धां रामसहितो जगाम च गुहां तदा ॥ ६७

தத: ப்ரீதமநாஸ்தேந விஸ்வஸ்தஸ்ஸ மஹாகபி: ।
கிஷ்கிந்த்யாம் ராம ஸஹிதோ ஜக்யாம ச குஹாம் தத்யா ॥ 67

அதைக் கண்ட ஸுக்ரீவன் இவர் வாலியைக் கொல்லவல்ல பல-
சாலிதான் என்று நம்பிக் களிப்புற்றவனாய், அப்பொழுது
இராகவனைக் கூட்டிக் கொண்டு வாலியைக் கொல்லுகைக்காக,
மலைக்குள் இருக்கிற கிஷ்கிந்தைக்குப் போனான். 67

ततोऽगर्जद्भ्रिवरः सुग्रीवो हेमपिङ्गव ।

ததோ: கர்ஜத்:தரிவரஸ் ஸுக்ரீவோ ஹேமபிங்குள । 67 1/2

பிறகு ஸுக்ரீவன் ஸந்தோஷத்தினால் புகழ் பெற்று, இனி நாம்
வாநராதிபதியாவோம், என்று நிர்வாணத்துக் கொண்டு பெரும்
கூச்சலிட்டான். 67 1/2

तेन नादेन महता निर्जगाम हरीश्वरः ॥

68

தேந நாடே:ந மஹதா நிர்ஜக்யாம ஹரீஸ்வர:

68

அக்கூச்சலைக் கேட்டு வாலி கிஷ்கிந்தையில் நின்றும் வெளிக்
கிளம்பினான். 68

अनुमान्य तदा तारां सुग्रीवेण समागतः ।

அநுமாந்ய தத்யா தாராம் ஸுக்ரீவேண ஸமாகூத:

இப்பொழுது நீர் யுத்தத்திற்குப் போவது உசிதமன்று என்று தகை
ந்த தன் மனைவியான தாரையை நல் வார்த்தை சொல்லிச்
சமாதானப்படுத்தித் தான் வந்து ஸுக்ரீவனுடன் யுத்தம்
செய்தான்.

निजघान च तत्रेनं शरेणैकेन राघवः ॥

69

நிஜக்யாந ச தத்ரேநம் ஸரேணைகேந ராகவ: ॥

69

அப்போர்களத்தில் இராகவன் ஓர் அம்பினால் வாலியை முடித்து
விட்டார். 69

ततः सुग्रीव वचनाद्भुत्वा वालिन माहवे ।

सुग्रीवमेव तद्राज्ये राघवःप्रत्यपादयत् ॥

७०

தத: ஸுக்ரீவ வசநாத்₃த₄வா வாலிந மாஹவே ।

ஸுக்ரீவமேவ தத்₃ராஜ்யே ராக₄வ: ப்ரத்யபாத்யத் ॥

70

ஸுக்ரீவன் கேட்டுக்கொண்டபடியே ஸ்ரீராகவன் வாலியை யுத்தத்தில் முடித்து, அவ்விராச்சியத்தைக் கொடுத்து ஸுக்ரீவனுக்கு முடிசூட்டினார்.

7

स च सर्वान् समानीय वानरान् वानरर्षभः ।

दिशः प्रस्थापयामास दिदृक्षुर्जनकात्मजाम् ॥

७१

ஸ ச ஸர்வாந் ஸமானீய வாநராந் வாநர்ஷப: ।

தி₃ஸ: ப்ரஸ்தீத்யாபயாமாஸ தி₃த்₃ருக்ஷூர் ஜநகாத்மஜாம் ॥ 71

வாநராதிபதியாகிற அந்த ஸுக்ரீவன் எல்லா வாநரர்களையும் திரட்டிக் கொண்டு வந்து ஸீதாதேவியைத் தேடிப்பிடிக்கக்காக எல்லாத் திக்குக்களிலும் அனுப்பினான்.

71

ततो गृध्रस्य वचनात् संपाते हनुमान्वली ।

शतयोजन विस्तीर्णं पुप्लुवे लवणार्णवम् ॥

७२

ததோ க்₃ருத்₄ரஸ்ய வசநாத் ஸம்பாதேர் ஹநுமாந்ப₃லீ ।

ஸதயோஜந விஸ்தீர்ணம் புப்லுவே லவணார்ணவம் ॥

72

பிறகு தென்திக்கை நோக்கிச் சென்ற ஹநுமான், ஸீதை இலங்கையில் இருப்பதை ஸம்பாதி சொல்லக்கேட்டு அங்கு போகக் கருதி வழியில் நூறுகாதம் பரந்திருந்த கடலைத் தாண்டினார்.

72

तत्र लङ्कां समासाद्य पुरीं रावणपालिताम् ।

ददर्श सीतां ध्यायन्तीं अशोकवनिकां गताम् ॥

७३

தத்ர லங்காம் ஸமாஸாத்ய புரீம் ராவணபாலிதாம் ।

த₃த₃ர்ஸ ஸீதாம் த்₄யாயந்தீம் அஸோகவநிகாம் க₃தாம் ॥

73

அக்கரையில் இராவணன் பரிபாலித்து வருகிற இலங்காபுரியை அடைந்து, அங்கு அசோகவநத்தில் எப்போதும் ஸ்ரீராமனையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கிற ஸீதாதேவியைப் பார்த்தார். 73

निवेदयित्वाऽभिज्ञानं प्रवृत्तिं च निवेद्य च ।

समाश्वास्य च वैदेहीं मर्दयामास तोरणम् ॥

98

நிவேத்யதித்வா஽பி₄ஜ்ஞாநம் ப்ரவ்ருதிம் ச நிவேத்ய ச ।

ஸமாம்வாஸ்ய ச வைதேஃஹீம் மர்த்யாமாஸ தோரணம் ॥ 74

ஸீதாதேவிக்கு, ராமநாமாங்கிதமான மோதிரத்தைக் கொடுத்து ஸ்ரீராகவன் ஸீதையைப் பெறுகைக்குச் செய்யும் முயற்சியை அறிவித்து ஸமாதாநம் சொல்லி பிறகு இலங்கையின் கோட்டை வாசலை இடித்தார். 74

पञ्चसेनाग्रगान् हत्वाऽसप्तमन्त्रि सुतानपि ।

शूरमक्षं च निष्पिष्य ग्रहणं समुपागमत् ॥

99

பஞ்சஸேநாக்₅ரந் ஹத்வாஸ் ஸப்தமந்த்ரி ஸுதாநபி ।

ஸூரமக்ஷம் ச நிஷ்பிஷ்ய க்₅ரஹணம் ஸமுபாக்₅மத் ॥ 75

அதைக்கேட்ட இராவணனால் ஏவுண்டுவந்த ஐந்து ஸோநாதிபர்களையும் ஏழு மந்திரி குமாரர்களையும் சூரனான அக்ஷனையும் கொன்றுவிட்டுப் பிறகு இந்திரஜித்து பிரயோகித்த பிரமாஸ்திரத்தினால் கட்டுண்டார். 75

अस्त्रेणान् मुक्तमात्मानं ज्ञात्वा पैतामहाद्वरात् ।

मर्षयत् राक्षसान् वीरो यन्त्रितस्तान् यदृच्छया ॥

100

அஸ்த்ரேணோந் முக்தமாத்மாநம் ஜ்ஞாத்வ

பைதாமஹாத்₅வராத் ।

மர்ஷயந் ராக்ஷஸாந் வீரோ யந்த்ரிதஸ்தாந் யத்₅ருச்சயா ॥ 76

ஒரு முயற்சி இன்றியே பிரமதேவனுடைய வரத்தினால் தான்

கட்டுண்ட அந்த அஸ்திரத்தின் கட்டு விடுபட்டுப் போனதை அறிந்த ஹனுமான, தன்னைக் கட்டி இழுக்கிற அரக்கர்களுடைய அபராதத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டு, 76

ततो दध्वा पुरीं लङ्कामृते सीतां च मैथिलीम् ।

रामाय प्रियमाख्यातुं पुनरायान्महाकपिः ॥

76

ததோத₃க₃த்₄வா புரீம் லங்காம்ருதே ஸீதாம் ச மைதி₃லீம் ।

ராமாய க்ரியமாக₃யாதும் புநராயாந் மஹாகபி: ॥

77

பிறகு ஸீதை இருக்கும் இடம் தவிர மற்ற இலங்கையை முழுதும் கொளுத்தி விட்டு ஸ்ரீராமனுக்கு ஸீதையைக் கண்ட செய்தியைச் சொல்லத் திரும்பி வந்தார். 77

सोऽभिगम्य महात्मानं कृत्वा रामं प्रदक्षिणम् ।

न्यवेदयदमेयात्मा दृष्टा सीतेति तत्त्वतः ॥

78

ஸோ஽பி₄க₃ம்ய மஹாத்மாநம் க்ருத்வா ராமம் ப்ரத₃க்ஷிணம் ।

ந்யவேத₃யத₃மேயாத்மா த்₃ருஷ்டா ஸீதேதி தத்த்வத: ॥

78

புத்திமானாகிய அந்த ஹனுமான் ஸ்ரீராமனிடம் வந்து அவரை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து 'பார்த்தேன் ஸீதையை' என்று சொல்லி அங்கு நடந்த கதைகளைச் சொன்னார். 78

ततः सुग्रीव सहितो गत्वा तीरं महोदधेः ।

समुद्रं क्षोभयामास शरैरादिन्य सन्निभैः ॥

79

தத: ஸுக்ரீவ ஸஹிதோ க்ருத்வா தீரம் மஹோத₃தே₄: ।

ஸமுத்₃ரம் க்ஷோப₄யாமாஸ ஸரைராதி₃ந்ய ஸந்நிபை₄: ॥

79

பின்பு ஸ்ரீராமன் ஸுக்ரீவனுடன் கடற்கரையை அடைந்து அங்கு அணை செய்யக் கருதி வருணனை வேண்டிக்கொள்ள அவன் வாராமையால் சினமுற்று, அக்கடலை பாணங்களினால் வியா குலம் செய்து விட்டார். 79

दर्शयमास चात्मारनं समुद्रस्सरितां पतिः ।

समुद्रवचनाच्चैव नलं सेतुमकारयत् ॥ ८०

தூர்ஸயமாஸ சாத்மாநம் ஸமுத்ரஸ்ஸரிதாம் பதி: ।

ஸமுத்ர வசநாச்சைவ நலம் ஸேதுமகாரயத் ॥ 80

பின்பு ஸமுத்ர ராஜன் தன் மனைவிகளுடன் ஸ்ரீராமனிடம் வந்தான். அந்த ஸமுத்ர ராஜனுடைய உத்திரவின்படி நளன் என் பவனைக் கொண்டு கடலில் அணைகட்டினார். 80

तेन गत्वा पुरीं लङ्कां हत्वा रावण माहवे ।

रामस्सीता मनुप्राप्य परां व्रीडा मुपागमत् ॥ ८१

தேந கத்வா புரீம் லங்காம் ஹத்வா ராவண மாஹவே ।

ராமஸ்ஸீதா மநுப்ராப்ய பராம் வ்ரீடா முபாக்மத் ॥ 81

அவ்வணையின் வழியே இலங்கையிற் சென்று போர்களத்தில் இராவணனைக் கொன்று ஸீதையை அடைந்து, அநந்தரம், இந்த நான் பிறரகத்திலிருந்த இவளை எப்படி அங்கீகரிப்போம் என்று வெட்கித்திருந்தார். 81

तामुवाच ततो रामः परुषं जनसंसदि ।

अमृष्यमाणा सा सीता विवेश ज्वलनं सती ॥ ८२

தாமுவாச ததோ ராம: பருஷம் ஜநஸம்ஸதி: ।

அம்ருஷ்யமாணா ஸா ஸீதா விவேஸ ஜ்வலநம் ஸதீ ॥ 82

அநந்தரம், எல்லோரும் ஸீதையை பதிவ்ரதை என்று நம்புகைக் காக ஜனக்கூட்டத்தின் நடுவில் இராகவன் ஸீதையைப்பார்த்து நீ அக்னிப்ரவேசம் பண்ணவேண்டும், என்று கடுரமாக மொழிந் தார். ஸீதாதேவி அச்சொல்லைப் பொறுக்கமாட்டாதவளாய் அக்னியில் குதித்தாள். 82

ततोऽग्नि वचनात् सीतां ज्ञात्वा विगतकल्मषाम् ।

बबौ रामः संप्रहृष्टः पूजितस्सर्वदैवतैः ॥

८३

ததோக்₃நி வசநாத் ஸீதா ஜ்ஞாத்வா விக₃தகல்மஷாம் ।

ப₃பெ₃ள ராம: ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட: பூஜிதஸ்ஸர்வதே₃வதை: ॥

பிறகு, இவள் மஹாபதிவ்ரதை என்று அக்நிதேவன் சொல்லக் கேட்டு, ஸீதாதேவியை எவ்விதத்திலும் தோஷமற்றவளாய் அறிந்து மிகவும் ஸந்தோஷித்தார். அப்பொழுது தேவர்கள் இவரைக் கொண்டாடினார்கள்.

83

कर्मणा तेन महता त्रैलोक्यं सचराचरम् ।

सदेवर्षिगणं तुष्टं राघवस्य महात्मनः ॥

८४

கர்மணா தேந மஹதா த்ரைலோக்யம் ஸசராசரம் ।

ஸதே₃வர்ஷிக₃ணம் துஷ்டம் ராக₄வஸ்ய மஹாத்மந: ॥ 84

ஸ்ரீராகவன் செய்த ராவணவதமாகிற அப்பெருந் தொழிலினால் தேவர்களும் ருஷிகளும் மற்றும் மூன்றுலகங்களிலுள்ள பிராணிகளும் மரம் முதலானவைகளும் களித்தனர்.

84

अभिषिच्य च लङ्कायां राक्षसेन्द्रं विभीषणम् ।

कृतकृत्यस्तदा रामो विज्वरः प्रमुदो ह ॥

८५

அபி₄ஷிச்ச ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்₃ர விபீ₄ஷணம் ।

க்ருதக்ருத்யஸ்தத₃ா ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத₃ ஹ ॥ 85

விபீஷணனை ராக்ஷஸராஜனாக இலங்கையில் முடிசூட்டித் தான் கடற்கரையில், இராவணனை முடித்து உனக்கு இராச்சியத்தைத் தருகிறேன், என்று சொன்னபடி செய்து மனதிலுள்ள தாபம் தீர்ந்து இராகவன் ப்ரீதியை அடைந்தார்.

85

देवताभ्यो वरं प्राप्य समुत्थाप्य च वानरान् ।

अयोध्यां प्रस्थितो रामः पुष्पकेण सुहृदतः ॥

८६

தே₃வதாப்₄யோ வரம் ப்ராப்ய ஸமுத்த₃ாப்யச வானராத் ।

அயோத்₃யாம் ப்ரஸ்த்தி₃தோ ராம: புஷ்பகேண ஸுஹ்ருத்வ்ருத:

ஸ்ரீராகவன், தேவர்களின் வரத்தினால் யுத்தத்தில் செத்துப்போன வாநரர்களை எழுப்பிக் கொண்டு அவர்களுடன் கூட புஷ்பக விமாநத்தில் ஏறி அயோத்திக்குச் செல்லப் புறப்பட்டார். 86

भरद्वाजाश्रमं गत्वा रामः सत्यपराक्रमः ।

भरतस्यान्तिकं रामो हनूमन्तं व्यसर्जयत् ॥ 86

ப₄ரத்₂வாஜாஸ்ரமம் க₂த்வா ராம: ஸத்யபராக்ரம: ।

ப₄ரதஸ்யாந்திகம் ராமோ ஹநூமந்தம் வ்யஸர்ஜயத் ॥ 87

பரத்வாஜ மஹாமுநிவருடைய ஆஸ்ரமத்தை அடைந்து, அங்கு நின்று இராகவன், தான் வருவதாக பரதனுக்கு அறிவிக்க அவரிடம் ஹநுமாளை அனுப்பினார். 87

पुनराख्यायिकां जल्पन्सुग्रीव सहितश्च सः ।

पुष्पकं तत्समारुह्य नन्दिग्रामं ययौ तदा ॥ 88

புநராக்₂யாயிகாம் ஜல்பந்ஸூக்₂ரீவ ஸஹிதஸ்ச ஸ: ।

புஷ்பகம் தத்ஸமாருஹ்ய நந்தி₂க்ராமம் யயௌ ததா ॥ 88

ஸ்ரீராமன் முன் நடந்த கதைகளை ஸூக்ரீவனுடன் சொல்லிக் கொண்டு புஷ்பகத்தின் மேல் ஏறி, பரதனிருக்கிற நந்திக்ராமம் என்கிற ஊருக்குச் சென்றார். 88

नन्दिग्रामे जटां हित्वा भ्रातृभिस्सहितोऽनघः ।

रामस्सीतामनुप्राप्य राज्यं पुनरवाप्तवान् ॥ 89

நந்தி₂க்₂ராமே ஜடாம் ஹித்வா ப்₄ராத்ருபி₄: ஸஹிதோநக₂: ।

ராமஸ்ஸீதாமநுப்ராப்ய ராஜ்யம் புநரவாப்தவாந் ॥ 89

அந்த நந்திக்ராமத்தில் ஸ்ரீராகவன் தம்பிகளுடன் கூட இந்நாள் தரித்த சடையை வாங்கி நீராடி ஸீதாதேவியுடன் ஸிம்மாஸநத்தில் உட்கார்ந்து பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டு இராச்சி யத்தை அடைந்தார். 89

प्रहृष्टमुदितो लोकस्तुष्टः पुष्टस्सुधार्मिकः ।

निरामयो ह्यरोगश्चद्रक्ष्यन्ति पुरुषाः क्वचित् ॥

९०

ப்ரஹ்ருஷ்டமுதிதோ லோகஸ்துஷ்ட: புஷ்டஸ்ஸுதார்மிக: ।
நிராமயோ ஹ்யரோகஸ்ச த்ருக்ஷ்யந்தி புருஷா: க்வசித் ॥ 90

அக்காலத்தில் ஜநங்கள் உடம்பில் மயிரெழுந்து மனக்களிப்புற்றுத் தாம் விரும்பின விருப்பத்தை எல்லாம் அடைந்து ஸந்தோஷத்துடனே உடல் பருத்து தர்மமான நடவடிக்கைகளை நடத்திக் கொண்டு, மனவருத்தமும் சரீரத்தில் ரோகமும் அற்றவராய் ஏழ்மைத்தனத்தினால் உண்டான பயமும் அற்றவரானார்கள். 90

न पुत्रमरणं किञ्चिद्रक्ष्यन्ति पुरुषाः क्वचित् ।

नार्यश्चाविधवा नित्यं भविष्यन्ति पतिव्रता : ॥

९१

ந புத்ரமரணம் கிஞ்சித்ரக்ஷ்யந்தி புருஷா: க்வசித் ।

நார்யஸ்ச விதவா நித்யம் பவிஷ்யந்தி பதிவ்ரதா: ॥

91

அக்காலத்தில் ஜனங்கள் தங்கள் புத்திரமரணத்தை பார்க்கப் போவதில்லை. பெண்கள் தங்கள் பர்த்தாவின் மரணத்தைப்பாரார்கள், அவர்களிடத்தில் அன்புற்றவர்களாய் இருப்பார்கள். 91

न चाग्निजं भयं किञ्चिन्नाप्सु मज्जन्ति जन्तवः ।

न वातजं भयं किञ्चिन्नापि ज्वरकृतं तथा ॥

९२

न चापि क्षुद्रयं तत्र न तस्करभयं तथा ।

ந சாக்ஷிஜம் பாயம் கிஞ்சிந்நாப்ஸு மஜ்ஜந்தி ஜந்தவ: ।

ந வாதஜம் பாயம் கிஞ்சிந்நாபி ஜ்வரக்ருதம் ததா ॥

92

ந சாபி க்ஷுத்ரபாயம் தத்ர ந தஸ்கரபாயம் ததா ।

அக்னியினாலாவது ஜலத்தினாலாவது காற்றினாலாவது ஜ்வரத்தினாலாவது பசியினாலாவது திருடர்களினாலாவது காற்றினாலாவது எவர்க்கும் எவ்விதமான உபாதையும் உண்டாகாது. 92

नगराणि च राष्ट्राणि धनधान्ययुतानि च ॥

९३

नित्या प्रमुदितास्सर्वे यथा कृतयुगे तथा ।

நக₃ராணி ச ராஷ்ட்ராணி த₄நத₄ந்யயுதாநி ச ॥

93

நித்யா ப்ரமுதி₃தாஸ்ஸர்வே யத₃ா க்ருதயுகே₃ தத₃ா ।

பட்டணங்களில் செல்வமும் தேசங்களில் தானியமும் ஸம்பூர்ணமாக உண்டாகப் போகிறது. ஜநங்கள் க்ருதயுகத்திற் போல் இந்தத் த்ரேதாயுகத்திலும் ஸந்தோஷத்தை அடைவார்கள். 93

अश्वमेधशतैरिष्टवा तथा बहुसुवर्णकैः ॥

९४

गवां कोट्ययुतं दत्वा विद्वद्भ्यो विधिपूर्वकम् ।

असंख्येयं धनं दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यो महायशाः ॥

९५

அஸ்வமேத₄ ஸதேரிஷ்ட்வா தத₃ா ப₃ஹுஸுவர்ணகை: ॥ 94

க₃வாம் கோட்யயுதம் த₃த்வா வித்₃வத்₃ப்₄யோ விதி₄பூர்வகம் ।

அஸம்க்₃யேயம் த₄நம் த₃த்த்வா ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ

மஹாயஸா: ॥

95

ஸ்ரீராகவன் அனேக அஸ்வமேதங்களையும் பஹுஸுவர்ணம் என்கிற யாகங்களையும் செய்து பதினாயிரம் கோடி கோதாநமும் செய்து பிராமணர்களுக்கு அளவற்ற த்ரவ்யத்தைக் கொடுத்து பிறகு பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமான தன்னுடைய லோகத்தை அடையப் போகிறார். 94 - 95

राजवंशान्शतगुणान् स्थापयिष्यति राघवः ।

चातुर्वर्ण्यं च लोकेऽस्मिन्स्वे स्वे धर्मे नियोक्ष्यति ॥

९६

ராஜவம்ஸாந் ஸதகு₃ணாந் ஸ்த₃ாபயிஷ்யதி ராக₄வ: ।

சாதுர்வர்ண்யம் ச லோகேஸ்மிந்ஸ்வே ஸ்வே த₄ர்மே

நியோக்ஷ்யதி ॥

96

ஸ்ரீராகவன் அநேகம் ஷதீரியர்களுக்கு இராச்யத்தைக் கொடுத்து பரிபாலனம் செய்வார். நால்வகை வர்ணத்திலுள்ளாரை அந்தந்த வர்ணத்திற்குரிய தர்மத்தில் நடத்திவைப்பார். 96

दशवर्षं सहस्राणि दशवर्षशतानि च ।

रामो राज्यमुपासित्वा ब्रह्मलोकं प्रयास्यति ॥

96

தசாவர்ஷ ஸஹஸ்ராணி தசாவர்ஷஸதாநி ச ।

ராமோ ராஜ்யமுபாஸித்வா ப்ரஹ்ம லோகம் ப்ரயாஸ்யதி ॥ 97

பதினோராயிரம் வருஷம் இவ்விதம் ஐநங்களைப் பரிபால
நம் செய்து பிறகு ஸ்ரீவைகுண்டத்தை அடையப் போகிறார்.

इदं पवित्रं पापघ्नं पुण्यं वेदैश्च सम्मितम् ।

यः पठेद्राम चरितं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

97

இதும் பவித்ரம் பாபக்ஷம் புண்யம் வேதௌச் ச ஸம்மிதம் ।

ய: படேத்ராம சரிதம் ஸர்வ பாபை: ப்ரமுச்யதே ॥

98

இந்த ஸங்க்ஷேப ராமாயணமாவது வேதம் போல் தன்னை
நியமத்துடன் ஒதுமவர்களுக்குப் புண்ணித்தை விளைக்கும்.
பாபத்தை தொலைக்கும். பரிசுத்தியை உண்டாக்கும். இதை
நியமத்துடன் ஒதுகிறவன் ஸகல பாபங்களின் நின்றும் விடு
படுவான்.

98

एतदाख्यानमायुष्यं पठन् रामायणं नरः ।

सपुत्रपौत्रस्सगणः प्रेत्य स्वर्गे महीयते ॥

99

ஏததாக்க்யாநம் ஆயுஷ்யம் படந் ராமாயணம் நர: ।

ஸபுத்ர பெளத்ரஸ்ஸகண: ப்ரேத்ய ஸ்வர்கும் மஹீயதே ॥ 99

ஆயுஸ்ஸை வளர்க்கக் கடவதாய் ஸ்ரீராமனுடைய முற்கதைகளை
உரைக்கிற இந்த பாலராமாயணத்தை நியமமாக ஒதுகிறவன்
புத்திர பெளத்திரர்களுடனும் பந்து மித்திரர்களுடனும் கூடி
இங்கிருக்கும் நாள் ஐவறிகபோகங்களை புஜித்துப் பின்பு
ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை விட்டு வைகுந்தமாநகரத்தில் சென்று
அங்குள்ளவர்களினால் பூஜிக்கப்படுவான்.

99

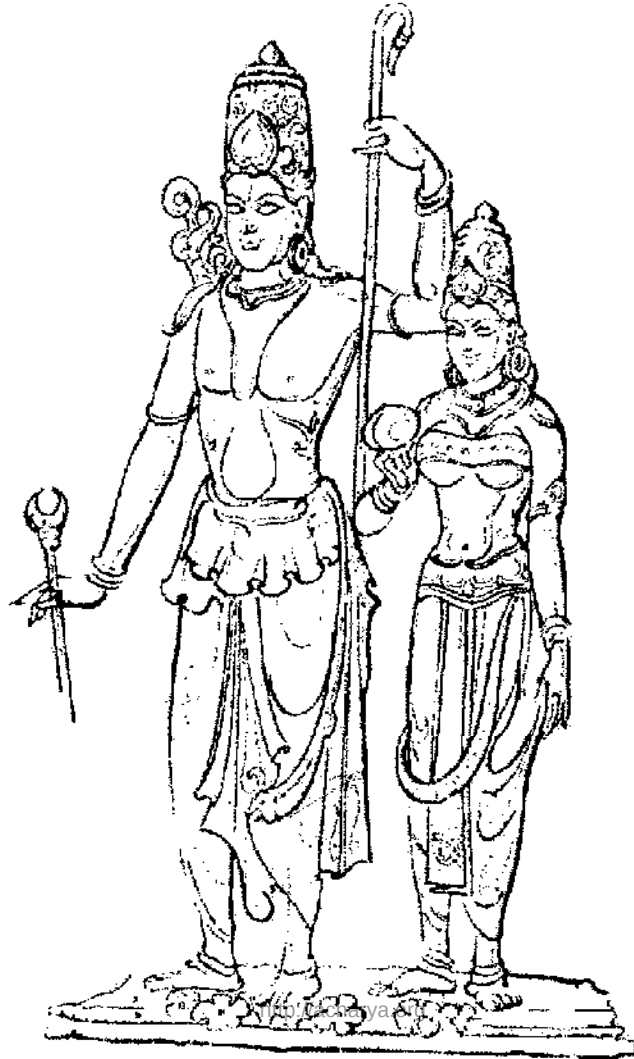
पठन् द्विजो वागृषभत्वमीयात् स्यात्क्षत्रियोभूमिपतित्वमीयात् ।

वणिग्जनः पण्यफलत्वमीयात् जनश्च शूद्रोऽपिमहत्त्वमीयात् ॥

படும் த்விஜோ வாக்ருஷபத்வமீயாத் ஸ்யாத்க்ஷத்தியோ பூமி
பதித்வமீயாத் । வணிக்ஜந: பண்யபல்வமீயாத் ஜநஸ்ச
ஸூத்ரோ஽பி மஹத்த்வமீயாத் ॥ 100

பிராமணன் இந்த ஸங்க்ஷேப ராமாயணத்தைப் பாடம் செய்தா
னாகில் ஸகல வேதார்த்தங்களையும் அறியவல்லவன் ஆவான்,
க்ஷத்திரியன் பெரிய இராச்சியத்தை ஆளவல்ல சக்ரவர்த்தியா
வான். வைசியன் வியாபாரத்தில் பெரியலாபத்தை அடைவான்.
நான்காம் வர்ணத்தவன் இதைக் கோட்டால் பெருந்தன்மையை
அடைந்து புகழப்படுவான். 100

॥ संक्षेप रामायणं समाप्तम् ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீ: ஸ்ரீமத் வரவர முநயே நம:
ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மண பரதஸத்ருக்ந ஹநுமத் ஸமேத
ஸ்ரீரகுநந்தந பரப்ரஹ்மணே நம:

-000-

காயத்ரீ ராமாயணம் ஸ்ரீகோவிந்தராஜீயத்தைத் தழுவியது.

தொகுத்து அளிப்பவர் ஸ்ரீஉபயவே. ஸாரநாத கோபாலன்
ஆசிரியர்-திவ்யதம்பதிகள் ஜாதகப் பரிவர்த்தனை(1980),
வாரணமாயிரம்.

==0ஃ0==

ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான் அருளிச் செய்த ஸ்ரீராமாயணம், காயத்ரீ மந்த்ரத்தின் 24 அக்ஷரங்களை 24000 ஸ்லோகங்க ளாக அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். மந்த்ரங்களில் மிக உயர்ந்தது காயத்ரீ மந்த்ரம். அதிலுள்ள இருப்பத்து நான்கு அக்ஷரங்களைத் தொகுத்து காயத்ரீ ராமாயணம் என்பதாக அமைத்துள்ளார். இதைப் பாராயணம் செய்வதால், ஸ்ரீராமாயணத்தை (24000 ஸ்லோகங்களையும்) பூராவும் பாராயணம் செய்த பலனுடன், காயத்ரீ மந்த்ரத்தையும் ஜபித்த பலன் உண்டாகும். தினமும் இருவேளைகளிலும் பாராயணம் செய்தால் குடும்பத்தில் சுபிஷ்டமும், தன தான்ய விருத்தி, ஆரோக்யம் திருமணம் போன்ற ஸூபகார்யங்களும் நடை பெறும். விஷபயம், திருட்டு பயம் போன்ற வையும் இல்லாதிருக்கும். ஸ்ரீராமாயணத்தை பாராயணம் செய்ய முடியாதவர்கள் பலர் உள்ளனர். ஸம்ஸ்க்ருத பாஷை தெரியாதவர்களும் படித்து பயன் பெற வேண்டி, ஸம்ஸ்க்ருதம் - தமிழ் இரண்டு பாஷைகளிலும் அளிக்கப் பட்டுள்ளதுடன், தமிழில் ஸம்ஸ்க்ருத எழுத்துக்களை உச்சரிக்க சுலபமாக ஒலிக் குறிகளும் அமைத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. பாராயணம் செய்து பயனடைய பெரிய பிராட்டியார் ஸமேத பெரிய பெருமனை ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஸ்ரீ:
॥ गायत्री रामायणम् ॥
காயத்ரீ ராமாயணம்

तपस्स्वाध्याय निरतं तपस्वी वाग्विदां वरम् ।
नारदं परिप्रच्छ वाल्मीकि मुनिपुङ्गवम् ॥ १

தபஸ்ஸ்வாத்யாய நிரதம் தபஸ்வீ வக்விதாம் வரம் ।
நாரதம் பரிபப்ரச்ச வால்மீகி முனிபுங்கவம் ॥ 1

வேதவேதாங்காதி ஸகல வித்யாபாரங்கதராய், வ்ரத நியம ஜபாத்யநுஷ்டாந ஸம்பந்நராய், வேதார்த்த வித்துக்களில் சிறந்தவராய், முனிச்ரேஷ்டரான நாரதரைக் குறித்து உயர்ந்த தவமுடைய வால்மீகி மஹர்ஷி ப்ரசநம் பண்ணினார். 1

स हत्वा राक्षसान् सर्वान् यज्ञघ्नान् रगधुनन्दनः ।
ऋषिभिः पूजितः सयंग्यथेन्द्रो विजयी पुरा ॥ २
ஸ ஹத்வா ராக்ஷஸாந் ஸர்வாந் யஜ்ஞக்நாந் ரகுநந்தந: ।
ருஷிபி: பூஜித: ஸம்யக்யதேந்த்ரோ விஜயீ புரா ॥ 2

முன்பு தேவாஸூர யுத்தத்தில் அஸூரர்களைவெல்லும் பேரது இந்த்ரன் அஸூரர்களைக் கொன்றது போல், அந்த ஸித்தா ச்ரமத்தில் விஸ்வாமித்ரருடைய யாகத்தை அழிக்க வந்த அரக்கர் கள் அனைவரையும் ஸ்ரீராகவன் கொன்று ருஷிகளினால் பூஜிக் கப்பட்டார். 2

विश्वामित्रः स धर्मात्मा शृत्वा जनकभाषितम् ।
वत्स ! राम ! धनुः पश्य इति राघव मब्रवीत् ॥ ३
விஸ்வாமித்ர: ஸ தர்மாத்மா ஸ்ருத்வா ஜநகபாஷிதம் ।

வக்ஷ ! ராம ! த₄நு: பஸ்ய இதி ராக₄வமப்₃ரவீத் ||

3

இந்த வில்லை ஒருவராலும் நானேற்ற முடியாது என்று ஜனக மஹாராஜன் மொழிந்ததைக் கேட்டு, தர்மாத்மாவாகிய விஸ்வாமித்ர முநிவர் இராகவனைப் பார்த்து, குழந்தாய் ! ஸ்ரீராகவ அந்த வில்லை நீர் பாரும், என்று பணித்தார்.

3

तुष्टावास्य तथा वंशं प्रविश्य स विशां पते ।

शयनियं नरेन्द्रस्य तथासाद्य व्यतिष्ठत ॥

४

துஷ்டாவாஸ்ய தத₃ா வம்ஸம் ப்ரவிஸ்ய ஸ விஸாம் பதே: ।

ஸயநீயம் நரேந்த்₃ரஸ்ய தத₃ாஸாத்₃ய வ்யதிஷ்ட₃த ॥

4

ஸுமந்த்ரர் என்பவர், தஸரத மஹாராஜனுடைய அரண்மனையில் நுழைந்து சயநக்ருஹத்தை அடைந்து நின்று, அப் பொழுது அந்த தஸரத மஹாராஜனுடைய வம்சாவளியைச் சொல்லித் துதித்தார்.

4

वनवासं हि सङ्ख्याय वासांस्यभरणानि च ।

भर्तारं अनुगच्छन्त्यै सीतायै श्वशुरो ददौ ॥

५

வநவாஸம் ஹி ஸங்க்₃யாய வாஸாம் ஸ்யாப₃ரணாநி ச ।

பர்தாரம் அநுக₃ச்சந்த்₃யை ஸீதாயை ஸ்வஸுரோ த₃தெ₃ள ॥5

இராகவனுடன் கூட வநவாஸம் போக நிச்சயித்துத் தன் பர்த்தாவைப் பின் சென்று போகிற ஸீதாதேவிக்கு, மாமனாராகிய தஸரத மஹாராஜன் வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் கொடுத்தார்.

5

राजा सत्यं च धर्मश्च राजा कुलवतां कुलम् ।

राजा माता पिता चैव राजा हितकरो नृणाम् ॥

६

ராஜா ஸத்யம் ச த₄ர்மஸ்ச ராஜா குலவதாம் குலம் ।

ராஜா மாதா பிதா சைவ ராஜா ஹிதகரோ ந்ருணாம் || 6

உலகத்தில் ஸத்யத்தையும் தர்மத்தையும் நடப்பிக்கவைப்பவன் அரசன். நற்குலத்தில் பிறந்தவர்களுடைய குலாசாரத்தையும் நடப்பிக்க வல்லவன் அரசன், ஜநங்களுக்குத் தாயும் தந்தையும் ஹிதம் செய்பவன் அரசனே, என்று பரதன் சொல்லுகிறார்.

निरीक्ष्य स मुहूर्तं तु ददर्श भरतो गुरुम् ।

उटजे राम मासीनं जटावलकल धरिणम् ॥ 6

நீர்க்கூடிய ஸ முஹூர்தம் து த₃த₃ர்ஸ ப₄ரதோ கு₃ரும் ।

உடஜே ராம மாஸீநம் ஜடாவல்கல் த₄ாரிணம் || 7

பரதன் சித்திரகூடத்தில் பர்ணசாலையில் ஜடையை சக்ராதாரமாகக் கட்டிக்கொண்டு வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து ஜடாதாரியாகிற இம்மஹாநுபாவன் யாராயிருக்கலாம் ? என்று சிறிது நேரம் நிதானித்துப் பார்த்துப் பின்பு, இவர் நம் குருவாகிய ராகவன் என்று அறிந்தார். 7

यति भुद्धिः कृता द्रष्टुं अगस्त्यं तं महामुनिम् ।

अद्यैव गमने बुद्धिं रोचयस्व महायशः ॥ 6

யதி₃ புத்தி₄: க்ருதா த்₃ரஷ்டும் அக₃ஸ்த்யம் தம் மஹாமுநிம் ।
அத்₃யைவ க₃மநே புத்தி₄ம் ரோசயஸ்வ மஹாயஸ: || 8

பெரும் புகழ் படைத்த ஓ இராகவனே ! நீர் முநிசுரேஷ்ட டராகிய அகஸ்த்ய மஹர்ஷியைப் பார்க்க விரும்பினீராகில், இப்பொழுதே அவருடைய ஆஸ்ரமத்தைக் குறித்துச் செல்ல மனம் வையும் என்று ஸுதீக்ஷணர் சொன்னார். 8

भरतस्यार्य पुत्रस्य श्वशरूणां मम च प्रभो ।

मृगरूपमिदं व्यक्तं विस्मयं जनयिष्यति ॥ 9

ப₄ரதஸ்யார்ய புத்ரஸ்ய ஸ்வஸ்ருணாம் மம ச ப்ரபே₄ா ।

ம்ருக₂ருபமித₃ம் வ்யக்தம் விஸ்மயம் ஜநயிஷ்யதி ||

9

ஓ ஸ்வாமி ! அதிவிசித்ரமாகிய இந்த மானானது உமக் கும் பரதனுக்கும் என் மாமிமார்களுக்கும் எனக்கும் வெகு ஆச்சர்யத்தை உண்டு பண்ணும் ஆகையால் இதைப் பிடித்துத் தாரும், என்று ஸீதாதேவி சொல்லுகிறாள்.

9

गच्छ शीघ्रं इतो राम ! सुग्रीवं तं महाबलम् ।

वयस्वं तं कुरु क्षिप्रं इतो गत्वाऽऽद्य राघव ! ॥

१०

க₂ச்ச₂ ஸீக்₄ரம் இதோ ராம ! ஸுக்₃ரீவம் தம் மஹாப₂லம் ।
வயஸ்வம் தம் குரு க்ஷிப்ரம் இதோ க₂த்வா₂ஃ₂ய ராக₄வ !

ரகு குல நாதனாகிய ஓ இராமனே நீர் இங்கு நின்றும் சீக்கிரம் புறப்பட்டுப் போய் மஹாபலசாலியாகிய ஸுக்ரீவன் என்கிற வாநராதிபனை அக்நிஸாக்ஷிகமாக ஸ்நேஹிதன் ஆக்கிக் கொள்ளும் என்று கபந்தன் சொன்னான்.

10

देशकालौ *प्रतीक्षस्व क्षममाणः प्रियाप्रिये ।

सुखदुःखसहः कले सुग्रीव वशगो भव ॥

११

தே₂ஸகாலௌ *ப்ரதீக்ஷஸ்வ க்ஷமமாண: ப்ரியாப்ரியே ।

ஸுக₂து₂:க₂ஸஹ: காலே ஸுக்₃ரீவவஸகே₂யா ப₄வ ॥

11

*भजस्वाद्य इति पटान्तरं *प₄जस्ववात्₃य என்றும் பாடம்.

(அப்பா அங்கதனே!) இனி நீ தேசகாலங்களை ஆலோசித்து (இந்ந தேசத்தில் இக்காலத்தில் இம்மாதிரி இருக்க வேண்டும். மற்றப் பொழுது மற்றப்படியாக இருக்கவேண்டும் என்று விசாரித்து) அநிஷ்டம் நேர்ந்ததாகில் அதை இஷ்டம் போலவும் துக்கம் நேர்ந்தால் அதை ஸுகம் போலவும் பாவித்துப் பொறை(பொறுமை,அடக்கம்)யுற்றவனாய்க் கொண்டு ஸுக்ரீவனுக்கு அதீதமாக இருக்கக் கடவாய் என்று வாலி சொன்னான்.

वन्द्यास्ते तु तपस्सिद्धास्तपसा वीतकल्मषाः ।

प्रष्टव्याः तेऽपि सीतायाः प्रवृत्तिं वितयान्वितैः ॥ १२

வந்த்யாஸ்தே து தபஸ்ஸித்தாஸ்தபஸா வீதகல்மஷா: ।
ப்ரஷ்டவ்யா: தே஽பி ஸீதாயா: ப்ரவ்ருத்திம் விநயாந்விதை: ॥12

ஓ வாநரர்களே ! தபஸ்ஸினால் பாபமற்றவர்களாய், அதனால் அணிமாதி ஸித்தியை அடைந்திருக்கிற அந்த மஹர்ஷிகளை நீங்கள் பணிந்து விநயத்துடனே, ஸீதாதேவி இருக்கும் இடத்தை அவர்களைக் கேளுங்கள் என்று ஸுகீவன் சொன்னான்.

12

स निर्जित्य पुरीं श्रेष्ठां लङ्कां तां कामरूपिणीम् ।

विक्रमेण महातेजाः हनुमान् मारुतात्मजः ॥ १३

ஸ ஸ்ரீஜித்ய புரீம் ஸ்ரேஷ்டாாம் லங்காம் தாம் காமரூபினீம் ।
விக்ரமேண மஹாதேஜா: ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 13

வாயுபுத்திரராய் மிக்க தேஜஸ்ஸை உடையவராகிய அந்த ஹநுமான், வேண்டும் உருவம் கொள்ள வல்லனாய், சிறந்த அந்த இலங்காபுரிக்கு தேவதையாகிய இலங்கியைப் பராக்கிரமத்தினால் வென்றார்.

13

धन्या देवास्स गन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।

मम पश्यन्ति ये नाथं रामं राजीवलोचनम् ॥ १४

தந்யா தேவாஸ்ஸ கந்தர்வா: ஸித்தாஸ்ச பரமர்ஷய:
மம பஸ்யந்தி யே நாதம் ராமம் ராஜீவலோசநம் ॥ 14

என்னைப் பிரிந்த சோகத்தினால் தேவலோகத்தை அடைந்த என்னுடைய பர்த்தாவாகிய செந்தாமரைப் பூப் போன்ற கண்களை உடைய இராகவனை, அங்குள்ள எந்த தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ஸித்தர்களும் மஹர்ஷிகளும் பார்க்கிறார்களோ, அவர்கள் மஹா பாக்யம் செய்தவர்கள் என்று ஸீதாதேவி சொல்கிறார்.

मङ्गलाभि मुखी तस्य सा तदासीन् महाकपेः ।

उपतस्थे विशालाक्षी प्रयता हव्यवाहनम् ॥

१५

மங்க₃ ளாபி₄ முகீ₂ தஸ்ய ஸா ததாஸீந் மஹாகபே: ।

உபதஸ்தே₂ விஸாலாக்ஷீ ப்ரயதா ஹவ்யவாஹநம் ॥

15

அப்பொழுது பரந்த கண்களையுடைய அந்த ஸீதாதேவி வாநரோத்மனாகிற அந்த ஹநுமானுக்கு வாலில் நெருப்புச் சுடாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சுருதி பரிசுத்தையாய்க் கொண்டு அக்நியைக் கிட்டி பிரார்த்தித்தாள்.

15

हितं महार्थं मुदपूर्वं संहितं व्यतीतकालायति संप्रति क्षमम् ।

निशान्य रयतद्वाक्य मुपस्थित ज्वरः प्रसङ्ग वानुत्तर मेतदब्रवीत् १६

ஹிதம் மஹார்த்தம் ம்ருதுபூர்வ ஸம்ஹிதம் வ்யதீத

காலாயதி ஸம்ப்ரதி க்ஷமம் ।

நிஸாம்ய தத்வாக்ய முபஸ்திதஜ்வர: ப்ரஸங்க₃

வாநுத்தர மேததப்ரவீத் ॥ 16

(மூடுதே ம்ருதுஹேது என்றும் பாடம்)

பிற்காலத்தில் நன்மையைய விளைக்குமதாய் அக்கணமே ஸுகஜநகமாய் யுக்தி யுக்தமாய் பூத பவிஷ்யத் வர்த்தமாநங்கள் என்கிற மூன்று காலங்களுக்கும் உரியதாய், நல்வார்த்தையாய்ச் சொன்ன விபீஷணன் சொல்லைக் கேட்டு, தன் கோரிக்கையில் பிடிவாதம் உடைய இராவணன் சினமுள்ளவனாய்க் கொண்டு இதை மேற் கூறியபடி உத்தரம்(பதில்) சொன்னான்.

16

धर्मात्मा रक्षसां श्रेष्ठः संप्रसोऽयं विभीषणः ।

लङ्कैश्वर्यं श्रिमानयं प्राप्नोत्य कण्टकम् ॥

१७

தர்மாத்மா ரக்ஷஸாம் ஸ்ரேஷ்ட: ஸம்ப்ராப்தோஸ்யம்

விபீஷண: ।

லங்கைஸ்வர்யம் ஸ்ரீமாநயம் ப்ராப்தோத்ய கண்டகம் ॥

17

தர்மசிந்தை உடையவனாய் ராக்ஷஸ ஸ்ரேஷ்டனான இந்த விபீஷணன் என்னை அடைந்தான். ஆகையால் இவ்வளவு ஆநுகூல்யமுடைய இந்த விபீஷணன் இப்பொழுதே தடை இன்றி இலங்கையினுடைய ஐச்வர்யத்தை அடையப் போகிறான் என்று இராகவன் பணித்தார். 17

यो वज्र पाताशनिसन्निपातात् न चुक्षुभे नापि चचाल राजा ।
स रामभाणाभिहतो भृशार्तः चचाल चापं च मुमोच वीरः ॥ १८
யோ வஜ்ர பாதாஸநிஸந்நிபாதாத் ந குக்ஷுபே, நாபிசசாலராஜா
ஸ ராமபாணாபி,ஹதோ ப்,ருஸார்த: சசால சாபம்
ச முமோச வீர : ॥ 18

எந்த இராவணன் முன்பு இந்த்ரனுடைய வஜ்ராயுதத்தினாலும் அடி உண்டவனாய்க் கொண்டு அதினால் ஒருவருத்தத்தையும் அடைய வில்லையோ சலிக்கவும்கூட வில்லையோ, அந்த இராவணன் இராகவனுடைய பாணத்தினால் அடிக்கப் பட்டவனாய்க் கொண்டு அதனால் மிக வருத்தம் உள்ளவனாய் நடுங்கினான். கையிலிருந்த வில்லையும் கீழே நழுவவிட்டான்.

यस्य विक्रमामासाद्य राक्षसा निधानं गताः ।
तं मन्ये राघवं वीरं नारायण मानामयम् ॥ १९
யஸ்ய விக்ரமாமாஸாத்ய ராக்ஷஸா நிதநம் கதா: ।
தம் மந்யே ராகவம் வீதம் நாராயண மாநாமயம் ॥ 19

எந்த இராகவனுடைய பராக்கிரமத்துக்கு முன்னே நின்று அரக்கர்கள் மாண்டு விட்டார்களோ அந்த வீரனாகிய இராகவனை நான் ஒரு பத்திரவமற்ற நாராயணனாக எண்ணுகிறேன் என்று இராவணன் சொன்னான். 19

नते ददृशिरे रामं दहन्त मरिवाहिनीम् ।
मोहिताः परमास्त्रेण गान्धर्वण महात्मना ॥ २०

நதே துத்ருஸிரே ராமம் துஹந்த மரிவாஹிநீம் ।

மோஹிதா: பரமாஸ்த்ரேண க்ஷாந்தார்வேண மஹாத்மநா ॥ 20

இராகவன் ப்ரயோகித்த பெருந்தன்மையை உடைய சிறந்த அந்த காந்தர்வம் என்கிற அஸ்திரத்தினால் அரக்கர்கள் மோஹம் அடைந்தவர்களாய், சத்ரு ஸைந்யத்தை பாணத்தினால் கொளுத்துகிற இராகவனை காணாதவர்கள் ஆனார்கள்.

प्रणय देवताभ्यश्च ब्राह्मणेभ्यश्च मैथिली ।

बद्धाब्जलिपुटा चेदमुवचाग्नि समीपतः ॥

29

ப்ரணம்ய தேவதாப்யஸ்ச ப்ராஹ்மணேப்யஸ்ச மைதிஸீ ।

புத்தாஞ்ஜலி புடா சேதமுவாச அக்ஷி ஸமீபத: ॥ 21

மிதிலேசனுடைய பெண்ணான ஸீதாதேவி அக்நிப்ரவேச காலத்தில் தேவர்களையும் ப்ராஹ்மணர்களையும் நமஸ்கரித்து கையைக் கூப்பிக் கொண்டு நெருப்பின் அருகில் நின்று இதை மேற்கூறியபடி மொழிந்தாள்.

21

चलनात् पर्वतेन्द्रस्य गणा देवाश्च कंपिताः ।

चचाल पार्वती चापि तदाऽऽश्लिष्टा महेश्वरम् ॥

22

சலநாத் பர்வதேந்த்ரஸ்ய க்ஷணா தேவாஸ்ச கம்பிதா: ।

சசால பார்வதீ சாபி ததாஸ்ஸ்லிஷ்டா மஹேஸ்வரம் ॥ 22

இராவணன் கைலாஸ மலையை அசைக்கும் போது அங்குள்ள மஹாதேவனுடைய பரிவார கணங்கள் எல்லாம் நடுங்கிப் போயின. பார்வதியும் நடுக்கமுற்றவளாய், அப்பொழுது தன் பதியாகிய மஹாதேவனைத் தழுவிக்கொண்டனள்.

22

दाराः पुत्राः पुरं राष्ट्रं भोगाच्चादन भाजनम् ।

सर्वं मेवापि भक्तं नो भविष्यति हरीश्वर ॥ २३

தாரா: புத்ரா: புரம் ராஷ்ட்ரம் பே₄ாக₃ாச்ச₃ாத₃ந பா₄ஜநம் ।
ஸர்வ மேவாபி ப₄க்தம் நோ ப₄விஷ்யதி ஹரீஸ்வர ॥ 23

ஓ வாநரோத்தமனாகிற வாலியே இது முதல் உனக்கும் எனக்கும் பெண்டாட்டிகள், பிள்ளைகள், நகரம், இராச்சியம், கந்த குஸுமாதிகள், ஊண், உடை ஆகிய இவைகளில் ப்ரீதி பேதம் இன்றி நடக்க வேண்டும். இதில் ஸம்சயம் இல்லை என்று இராவணன் சொன்னான். 23

यामेव रात्रिं शतृघ्नः पर्णशालां समाविशत् ।
तामेव रात्रिं सीताऽपि प्रसूता धारकद्वयम् ॥ २४

யாமேவ ராத்ரிம் ஸத்ருக்₄ந: பர்ணஸாலாம் ஸமாவிஸத் ।
தாமேவ ராத்ரிம் ஸீதா₅பி ப்ரஸூதா த₄ாரகத்₃வயம் ॥ 24

லவணாஸுரனுடைய வதார்த்தமாகப் போம் போது, எந்த ராத்திரியில் சத்துருக்நன் வால்மீகி மஹர்ஷியினுடைய ஆச்ரமத் தின் பாணசாலையை ப்ரவேசித்தாரோ, அந்த ராத்திரியிலேயே ஸீதாதேவியும் இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்றனள். 24

इदं रामायणं कृत्स्नं गायत्री भीज संयुतम् ।
त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नित्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २५

இத்₃ம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் க₃ாயத்ரீ பீ₃ஜ ஸம்யுதம் ।
த்ரிஸந்த்₄யம் ய: பட்₃ேந்நித்யம் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ॥ 25

காயத்ரியின் பீஜக்ஷரங்களோடு கூடிய இந்த காயத்ரி ராமாயணத்தை முழுதும் யாவன் ஒருவன் மூன்று ஸந்த்யா காலங்களிலும் தினந்தோறும் பாடம் செய்கிறானோ, அவன் எல்லாப்பாபங்களில் இருந்தும் விடப்பட்டவன் ஆவான்.

காயத்ரீ ராமாயணம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீவால்மீகி ராமாயணம் யுத்த காண்டம்
ஆதித்ய ஹ்ருதயம்.
ஸ்ரீகோவிந்தராஜீயத்தைத் தழுவியது.

தொகுத்து அளிப்பவர்
திரு அரங்கம் ஸ்ரீஉபயவே. ஸாரநாத கோபாலன்
ஆசிரியர்-திவ்யதம்பதிகள் ஜாதகப் பரிவர்த்தனை(1980),
வாரணமாயிரம்.

★ ★ ★

ततो युद्ध परिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् ।
रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १
दैवतैश्च समागंय द्रष्टु मभ्यागतो रणम् ।
उपागंय अब्रवीद् रामं अगस्त्यो भगवानृषिः ॥ २
ததோ யுத்த₄ பரிஸ்ராந்தம் ஸமரே சிந்தயா ஸ்திதம் ।
ராவணம் சாக்₂ரதோ த்₂ருஷ்ட்வா யுத்த₄ாய ஸமுபஸ்திதம் ॥
தேவதைஸ்ச ஸமாகம்ய த்₂ரஷ்டும் அப்யக₂தோ ரணம் ।
உபாகம்ய அப்₂ரவீத் ராமம் அக்₂ஸ்த்யோ ப₄க₂வான் ருஷி: ॥2

பின்பு அநேகர்களோடு வெகு நேரம் யுத்தம் செய்து களைப்
படைந்தவராய், யுத்தம் செய்கைக்காகத் தேர்ஏறி எதிரே வந்து
நின்ற இராவணனைப் பார்த்து சிந்தை உற்றவரான ஸ்ரீராமனைக்
குறித்து யுத்தத்தைப் பார்க்கைக்காக தேவதைகளோடு கூட வந்த
அகஸ்திய மஹாமுநிவர் கிட்ட வந்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

राम ! राम! महाबाहो शृणु गुह्यं सनातनम् ।
येन सर्वा नरीन् वत्स समरे विजयिष्यसि ॥ ३
आदित्य हृदयं पुण्यं सर्वशत्रु विनाशनम् ।
जयावहं जपेन्नित्यं अक्षय्यं परमं शिवम् ॥ ४

सर्वं मङ्गलं माङ्गल्यं सर्वपाप प्रणाशनम् ।

चिन्ताशोक प्रशमनं आयु वर्धनं उत्तमम् ॥

९

ராம ! ராம! மஹாபாஹோ ஸ்ருணு குஹ்யம் ஸநாதநம் ।

யேந ஸர்வா நரீந் வத்ஸ ஸமரே விஜயிஷ்யஸி ॥ 3

ஆதித்யஹ்ருத்யம் புண்யம் ஸர்வஸத்ருவிநாஸநம் ।

ஜயாவஹம் ஜபேந்நித்யம் அக்ஷய்யம் பரமம் ஸரிவம் ॥ 4

ஸர்வ மங்குள மாங்குள்யம் ஸர்வபாப ப்ரணாஸநம் ।

சிந்தாஸோக ப்ரஸமநம் ஆயுர் வர்தநம் உத்தமம் ॥ 5

அநேகர்களை வென்ற புஜங்களை உடைய ஓ இராமனே! நீர் இனி விளம்பிக்கலாகாது. ஆதித்யஹ்ருத்யம் என்று ஒரு ஸ்தோத் திரம் உண்டு. அது பரமரஹஸ்யமானது, வேதம் போல் அநாதியாய் உள்ளது. தன்னை ஜபம் செய்கிறவனுக்கு மேன்மேல் புண் யத்தை விளைவிக்கும், சத்ருக்களைப் போக்கும், ஜயத்தைக் கொடுக்கும், அழிவில்லாத பயனை அளிக்கும், மிக்க பரிசுத்த மாய் இருக்கும், ஸகல பலங்களுக்கும் ஸாதகமாய் இருக்கும், ஆயுஸ்ஸை வளர்த்தும் மற்ற மந்த்ரங்களிற் காட்டில் சிநந்ததாய் இருக்கும். இந்தப்பலன்களை யாவன் ஒருவன் அபேக்ஷிக்கிறானோ, அவன் இதைத்தினந் தோறும் ஜபம் செய்யக்கடவன். ஆகையால் நீரும் இதை ஜபம் செய்யும், இதனால் ஜகல சத்ருக்களையும் ஜயிப்பீர் (ஆதித்யஹ்ருத்யம் என்று ஸூர்ய மண்டல மத்யவர்த்தியான ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அருளைப்பெறுத்தும் ஸ்தோத்ரத்துக்குப் பெயர். அதனாலேய் ஸ்ரீகோவிந்தராஜர் வியாக்யனம் அருளிச் செய்தார்.) 3,4,5

रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुर नमस्कृतम् ।

पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करमं भुवनेश्वरम् ॥

६

ரஸ்மிமந்தம் ஸமுத்யந்தம் தேவாஸூர நமஸ்க்ருதம் ।

பூஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம் பாஸ்கரம் புவநேஸ்வரம் । 6

சிறந்த கிரணங்களை உடையனாய், ஸம்பூர்ணமாக உதித்து

மேலே கிளம்பினவனாய், ஸகலமான தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் வணங்கப் படுமவனாய், தன்னுடைய காந்தியினால் மற்ற சந்திரன் நக்ஷத்திரம் அகநி முதலிய தேஜோரூபிகளான வஸ்துக்களை மறைக்கும் அவனாய், கிரணங்களைப் புறப்பட விடுமவனாய், ஸகலலோகங்களுக்கும் ஸ்வாமியான அந்த ஸூர்யனை (ஸூர்யமண்டல அந்தர்வர்த்தியான நாராயணனை) நீர் பூஜியும்.

सर्व देवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मि भावनः ।

एष देवासुर गणान् लोकान् पाति गभस्तिभिः ॥ ७

ஸர்வ தேவாத்மகோ ஹ்யேஷ தேஜஸ்வீ ரஸ்மிபாவந: ।

ஏஷ தேவாஸுர க்ஷணாந் லோகாந் பாதி க்ஷபஸ்திபி: ॥ 7

இவனே ஸகல தேவதைகளுக்கும் அந்தராத்மாவாய் உள்ளவன். ஆகையால் இவனைப் பூஜித்தால் எல்லா தேவதைகளும் பூஜிக்கப்பட்டவர்கள் ஆவார்கள். எல்லா வஸ்துக்களையும் ப்ரகாசிக்க வல்ல கிரணங்களை உடையவன், தன்னுடைய கிரணங்களினாலே தேவர்கள் அசுரர்கள் முதலிய ஸகல ப்ராணிகளையும் ரக்ஷிக்கிறான் ஆகையால் ரஸ்மிபாவந: என்ற பெயரை உடையவன்.

7

एष भ्रमा च विष्णुश्च शिवस् स्कन्दः प्रजापतिः ।

महेन्द्रो धनदःकालो यमस्सोमो ह्यपांपतिः ॥ ८

ஏஷ ப்ஹ்மா ச விஷ்ணுஸ்ச ஸிவ ஸ்ஸ்கந்த: ப்ரஜாபதி: ।

மஹேந்த்ரோ த்நந்த: காலோ யமஸ் ஸோமோஹ்யபாம்பதி: ॥

ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவாகிய ப்ரஹ்மாவும் இவனே பாலன கர்த்தாவாகிய விஷ்ணுவும் இவனே, ஸம்ஹார கர்த்தாவாகிய ருத்ரனும் இவனே, ஸ்கந்தனும் இவனே, ஸம்ஸார துக்கங்களை நசிப்பிக்குமவனும் இவனே, தக்ஷர் முதல் ஒன்பது ப்ரஜாபதிகளும் இவனே, தேவேந்திரனும், அகண்ட ஐஸ்வர்ய முள்ளவனும், குபேரனும், ம்ருத்யுதேவதையும் இயமனும், சந்திரனும்வருணனும், 51

पितरो वसवस् सध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः ।

वायुर्वह्निः प्रजाप्राणा *ऋतुकर्ता प्रभाकरः ॥

9

*ऋतुःकर्ता प्रभाकरः इति पाठान्तरम् ।

பிதரோ வஸவஸ் ஸத்₄யா ஹ்யஸ்விநௌ மருதோ மநு: ।

வாயுர் வஹ்நி: ப்ரஜாப்ராணா ★ருதுகர்தா ப்ரப₄ாகர: ॥

9

★ருது:கர்தா ப்ரபா₄கர: என்றும் பாடம்.

அக்நிஷ்வாத்நாதி பித்ருதேவதைகளும், அஷ்டவஸுக்களும் ஸாத்யர்களும் அஸ்விநி தேவர்களும், நாற்பத்து ஒன்பது மருத்துக்களும், மநுவும் ஸர்வஜ்ஞனும், த்ரிலோக ஸஞ்சாரியான வாயுவும், அக்நியும், ப்ராணிகளுடைய சரீரத்திற்குள் ஸஞ்சரிக்கிற ப்ராணவாயுவும், வஸந்தாதிகளான ஆறு ருதுக்களையும் உண்டுபண்ணுகிற ஸூர்யனும் இவனே. (ஸாக்ஷத் விஷ்ணுவே தானே பாலந கர்த்தாவர்யக் கொண்ட மற்ற இந்த ஸமஸ்த தேவதைகளுக் கெல்லாம் அந்தர்யாமியாய் இருக்கிறான் என்று பொருள்).

9

आदित्यस् सविता सूर्यः खगः पूषागभस्तिमान् ।

*सूवर्णं सदृशो भानुर्हिरण्य रेता दिवाकरः ॥

१०

(*सुपर्णस् तपनो भानुः इति पाठान्तरम्)

ஆதி₃த்யஸ் ஸவிதா ஸூர்ய: கக: பூஷா க₃ப₄ஸ்திமாந் ।

★ஸுவர்ண ஸத்₃ருஸோ ப₄ாநுர்ஹிரண்ய ரேதா தி₃வாகர: ॥

★ஸுபர்ணஸ்தபநோப₄ாநு: என்றும் பாடாந்தரம்.

10

இப்படி அந்த தேவனுடைய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி, இனி ஸ்தோத்ரத்தைத் சொல்லுகிறார் - நீ ஸமஸ்த விஷயங்களையும் அனுபவிக்கிறவன், நீ ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறவன், ஜனங்களை கர்மாங்களில் ஏவுகிறவன். நீ ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறவன். நீ மழையைப் பொழியச் செய்து ஜகத்தைப் போஷிக்கிறவன். கிரணங்களை உடையவன், ஸுவர்ணம் போன்ற வர்ணத்தை உடையவன், ப்ரகாசிக்கிறவன், ஹிரண்மயமான ப்ரஹ்மாண்டத்

தைப் படைத்தவன், தினத்தை உண்டு பண்ணுகிறவன். 10

हरिदश्वस सहसार्चिस् सप्तसप्ति मरीचिमान् ।

तिमिरोन्मथनश् शंभुस्त्वष्टा मार्ताण्ड अंशुमान् ॥ ११

ஹரிதஃஸ்வஸ் ஸஹஸ்ரார்ச்சிஸ் ஸப்தஸப்திர் மரீசிமாந் ।
திமிரோந்மதஃநஸ் ஸம்புஸ்த்வஷ்டா மார்தாண்டஃ அம்ஸுமாந்

பச்சைக் குதிரையை உடையவன், ஆயிரம் கிரணங்களை உடையவன், ஸப்த என்னும் பெயரை உடைய குதிரையை உடையவன், ஒளியை உடையவன், இருளைப் போக்குமவன், சுகத்தைக் கொடுக்கிறவன், ப்ரளயத்தில் எல்லாவற்றையும் அழிக்குமவன், ஸகலப்ராணிகளும் அழிந்து கிடந்த இந்த அண்டத்தில் மறுபடியும் எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக வந்து நின்றவன், ப்ரகாசிக்கிறவன். 11

हिरण्यगर्भश् शिशिरस् तपनो भास्करो रविः ।

अग्नि गर्भो दितेः पुत्रश् शङ्खश् शिशिरनाशनः ॥ १२

ஹிரண்யகார்பஃஸ் ஸிஸிரஸ் தபநோ பஃஸ்கரோ ரவி: ।
அக்ஷநி கஃர்பேஃ திதே: புத்ரஸ் ஸங்கஃஸ் ஸிஸிரநாஸந: ॥ 12

நீ ப்ரஹ்மாண்டத்தை உன்னுடைய உதரத்தில் உடையவன், ஸம்ஸார தாபத்தில் அடிபட்டவர்களுக்குக் குளிர்ந்திருக்குமவன், ஆஸ்ரித விரோகிகளைக் கொளுத்துகிறவன். எல்லா வஸ்துக்களையும் ப்ரகாசிப்பிக்குமவன், ஸகலப்ராணிகளினாலும் ஸ்துதிக் கப்படுமவன். அக்நியை உன் உதரத்தில் உடையவன், அதிதியின் பிள்ளை, மஹாநந்தமுடையவன், பனியைப் போக்குமவன்.

व्योमनाथश् तमोभेदी ऋग्यजुस् साम पारगः ।

घनवृष्टि रपामिंतरो *विन्ध्यपीधीप्लवङ्गमः ॥ १३

வ்யோமநாதஃ தமோபேதீ ருக்யஜுஸ் ஸாம பாரக: ।

க₄நவ்ருஷ்டி ரபாம்மிதேரோ ★விந்த்₄யபீதீ₄ப்லவங்க₄ம: ||

(*विन्ध्य वीधि एलवङ्गमः इति पाठान्तरम्

★விந்த்₄ய வீதி₄: ப்லவங்கம: என்றும் பாடம்)

13

ஆகாசத்துக்கு ஸ்வாமி, இராகுவை பேதிக்குமவன், ருக்கு யஜுர் ஸாமம் என்கிற வேதங்களினுடைய அக்கரையை அடைந்தவன், பெருமழையை உண்டாக்குமவன், ஸமுத்ரசாயி, தக்ஷிணாயநத்தில் விந்தியத்தின் வழியாகப் போகிறவன்.

13

आतपी मण्डली मृत्युः पिङ्गळस् सर्वतापनः ।

कवि विश्वो महातेजा रक्तस् सर्वभवोद्भवः ॥

१४

ஆதபீ மண்ட₃லீ ம்ருத்யு: பிங்க₃ளஸ் ஸர்வதாபந: ।

கவிர் விஸ்வோ மஹாதேஜா ரக்தஸ் ஸர்வப₄வோத்₃ப₄வ: ||14

ஐகந்நிர்மாண ஸங்கல்பத்தை உடையவன், ஸூர்ய மண்டலத் தை உடையவன், விரோதியைப் போக்குமவன், உதயகாலத்தில் பிங்களவர்ணத்தை(பொன்னிறம்) உடையவன், மத்தியானத்தில் கிரணங்களினால் தபிப்பிக்குமவன், ஸர்வஜ்ஞன், ஸர்வ ஸ்வாமி பெரிய தேஜஸ்ஸை(பராபிவந ஸாமர்த்தியத்தை) உடையவன். ப்ரீதிஉள்ளவன், ஸமஸ்த ஸம்ஸாரத்துக்கும் காரணமானவன். 14

नक्षत्र ग्रहताराणां अधिपो विश्वः चैनः ।

तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन् नमोस्तुते ॥

१५

நக்ஷத்ர க்₃ரஹதாராணாம் அதி₄போ விஸ்வ: வேந: ।

தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ த்₃வாத₃மாத்த்மந் நமோஸ்துதே ॥

15

அஸ்வினி முதலான நக்ஷத்ரங்களுக்கும், அங்காரகாதி க்₃ரஹ களுக்கும், மற்ற நக்ஷத்ரங்களுக்கும் ஸ்வாமி, ஐகத்தை நிலை நிறுத்துமவன், எல்லா தேஜஸ்ஸுக்கும் மிக்க தேஜஸ்ஸை உடையவன், ஒருமாஸத்துக்கு ஒன்றாகப் பன்னிரண்டு மூர்த்தியை உடையவன். இப்படிப்பட்ட உன்னை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

15

नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमे गिरये नमः ।

ज्योति र्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः ॥

१५

நம:பூர்வாய கி₂ரயே பஸ்சிமே கி₂ரயே நம: ।

ஜ்யோதிர் க₃ணாநாம் பதயே தி₂நாதி₂பதயே நம: ॥

16

கிழக்கிலுள்ள உதயகிரியில் உதிக்கிற உனக்கு நமஸ்காரம், மேற்கிலுள்ள அஸ்தாசலத்தில் அஸ்தமிக்கிற உனக்கு நமஸ்காரம், ஜ்யோதிர் கணங்களுக்குப் பதியாய் திநத்துக்கு ஸ்வாமியான உனக்கு நமஸ்காரம்.

16

जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः ।

नमो नमस् सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः ।

१७

ஜயாய ஜயப₂த்₂ராய ஹர்யஸ்வாய நமோ நம: ।

நமோ நமஸ் ஸஹஸ்ராம்ஸோ ஆதி₂த்யாய நமோ நம: ।

17

பராக்ரமசாலியாய், ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ஜயத்தையும் மங்களத்தையும் கொடுக்கிறவனாய், பச்சைக் குதிரையை உடையவனான உனக்கு நமஸ்காரம், ஆயிரம் கிணங்களை உடையவனே ! அதிதியின் பிள்ளையாகிற உனக்கு நமஸ்காரம்.

17

नम उग्राय वीराय सारङ्गाय नमो नमः ।

नमः पद्मप्रबोधाय मार्ताण्डाय वपुषे नमः ॥

१८

நம உக்₂ராய வீராய ஸாரங்க₂ாய நமோ நம: ।

நம:பத்₂மப்ரபோ₂த₂ாய மார்தாண்ட₂ாய வபுஷே நம: ॥

18

பக்தர்களுக்கு க்ரூரனாய், ஜநங்களை நாநாவிதமன கார்யங்களில் ப்ரவர்த்திப்பிக்கிற உனக்கு நமஸ்காரம். பகுவேகமாகப் போகிற உனக்கு நமஸ்காரம். தாமரைப் பூக்களை மலரச் செய்கிற மார்த்தாண்டனாகிய உனக்கு நமஸ்காரம்.

18

ब्रह्मेशा नाच्युतेशाय सूर्यादित्य वर्चसे ।

भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥

१९

ப்ரஹ்மேஸாந அச்யுதேஸாய ஸூர்யாதீத்ய வர்ச்சஸே ।

பாஸ்வதே ஸர்வபக்ஷாய ரௌத்ராய வபுஷே நம: ॥ 19

ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்கும், பாலநத்துக்கும் கராணபூதர்களாகிய ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கும் அச்யுதனுக்கும் ஸ்வாமியானாய். ஆதித்யரூபமாகிற தேஜஸ்ஸை உடைய ஸூர்யனாகிய உனக்கு நமஸ்காரம். காந்தியை உடையவனாய், ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹாரம் செய்கிறவனாய் அதற்காக அப்போது அதிக்ருரமாக வடிவை உடைய வனான உனக்கு நமஸ்காரம். 19

तमोघ्नाय हिमघ्नाय शतृघ्नाय अमितात्मने ।

कृतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः ॥

२०

தமோக்நாய ஹிமக்நாய ஸத்ருக்நாய அமிதாத்மநே ।

க்ருதக்நக்நாய தேவாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம: ॥ 20

இருளை ஹரிக்குமவனாய், பணியைப் போக்குமவனாய், சத்ருக்களை அழிக்குமவனாய், அபரிச்சிந்ந ஸ்வரூபனாய், செய்த உபகாரத்தை அறியாத க்ரதக்நனை நசிப்பிக்குமவனாய், தீப்தியை உடைய வனாய், நக்ஷத்ராதி ஜ்யோதிர் கணங்களுக்குப் பதியான உனக்கு நமஸ்காரம். 20

तप्तचामीकराभ्य वह्नये विश्वकर्मणे ।

नमः तमोभि निघ्नाय ऋचये लोक साक्षिणे ॥

२१

தப்தசாமீகராப்ய வஹ்நயே விஸ்வகர்மணே ।

நம: தமோபிநிக்நாய ருசயே லோக ஸாக்ஷிணே ॥ 21

ஸுவர்ணம் போன்ற காந்தியை உடையவனாய், அக்நிஸ்வரூபியாய், ஸகல ஜகத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறவனாய், அஜ்ஞாந நாசகனா, ப்ரியகரனாய், ஜநங்களுடைய புண்யபாபங்களுக்கு ஸாக்ஷி

யாய் இருக்கிற உனக்கு நமஸ்காரம்.

21

नाशयत्येषवै भूतं तदेव सृजति प्रभुः ।

पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ।

நாஸயத்யேஷுவை பூ₄தம் ததே₃வ ஸ்ருஜதி ப்ரபு₄: ।

பாயத்யேஷு தபத்யேஷு வர்ஷத்யேஷு க₃ப₄ஸ்திபி₄: ॥ 22

இப்படி ஸ்தோத்ரத்தை முடித்துப் பின்னும் அந்த தேவனுடைய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார். இந்த தேவனே மஹாப்ரளயத்தில் ஜகத்தை அழிக்கிறான். ஸ்ருஷ்டியின் ஆதியில் ஸ்ருஜிக்கிறான். இவனே பாலநம் செய்கிறான். இவனே தன் கிரணங்களினால் நீரை வறட்சியாக்குகிறான். தபிப்பிக்கிறான். இவனே மழைபெய்யச் செய்கிறான்.

22

एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः ।

एषएव अग्नि होत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम् ॥

23

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்தி பூ₄தேஷு பரிநிஷ்டித: ।

ஏஷேவ அக்₃நிஹோத்ரம் ச ப₃லம் சைவாக்₃நிஹோத்ரிணாம் ॥

இந்ததேவன் ஜநங்கள் உறங்கும் பொழுது அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் இருந்து விழித்துக்கொண்டிருக்கிறான். இவனே அக்நிஹோத்ராதி கர்மங்களைச் செய்விக்கிறான். அவர்களுக்கு அவற்றின் பலத்தைக் கொடுக்கிறான்.

23

वेताश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां फलमेव च ।

यानिकृत्यनि लोकेषु सर्व एष रविःप्रभुः ॥

வேதாஸ்ச க்ரதவஸ்சைவ க்ரதூநாம் ப₃ல மேவ ச ।

யாநிக்ருத்யாநி லோகேஷு ஸர்வஏஷ ரவி:ப்ரபு₄: ॥ 24

இவனே ஸகல வேதங்களுக்கும் பொருளானவன். ஸகல யஜ்ஞங்களினாலும் ஆராதிக்கத்தக்கவன். அவற்றின் பலத்தைக் கொடுக்கிறவன். ஸகல தேவதாஸ்வரூபியாய் இந்த ஸூர்ய

மண்டல அந்தர்வர்த்தியான ஸர்வேஸ்வரனே ஸமஸ்தமான
லௌகிக கர்மங்களையும் செய்வித்து அவற்றுக்குப் பலத்தையும்
அளிக்கிறான். 24

एन मापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च ।

कीर्तयन् पुरुषः अश्चिन्नाव सीदति राघव ! ॥ 24

ஏ ந மாபத்ஸு க்ருச்ச்ரேஷு காந்தாரேஷு ப₄யேஷு ச ।

கீர்தயந் புருஷ: அஸ்சிந்நாவஸீததி ராக₄வ ! ॥ 25

ஓ ராமனே ! இப்படி இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தை,
யாவனொருவன் ஆபத்காலங்களிலும் கஷ்ட காலங்களிலும்,
காடுகளிலும், பயம் நேரிடும் காலங்களிலும், சொல்லுகிறானோ
அவன் வருத்தம் அடையான். 25

पूजयष्वैन मेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम् ।

एतत् त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसिः ॥ 26

பூஜயஸ்வைந மேகாக்ரோ தே₂வதே₂வம் ஜகத்₂பதிம் ।

ஏதத்த்ரிகுணிதம் ஜப்த்வாயுத்₂தே₂ஷு விஜயிஷ்யஸி: ॥ 26

நீரும், ஸகல தேவர்களுக்கும் தேவனாய், ஜகத்துக்கு ஸ்வாமி
யான ஸூர்யனைப் பூஜியும். இதை மூன்றுதரம் ஜயித்து
யுத்தத்தில் விஜயத்தை அடையப்போகிறீர்.

अस्मिन् क्षणे महाबाहो यस रावणं त्वं वधिष्यसि ।

एव मुक्त्वा तदा गस्त्यो जगाम च यथागतम् ॥ 27

அஸ்மிந் க்ஷணே மஹாபா₂ஹோ யஸ ராவணம்

த்வம் வதி₂ஷ்யஸி ।

ஏவ முக்த்வா ததா க₂ஸ்த்யோ ஜகாம ச யதா₂க₂தம் ॥ 27

இப்பொழுதே இராவணனைக் கொல்லப்போகிறீர், என அகஸ்த்ய
மஹாமுநிவர் இராகவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தான் வந்த
படியே திரும்பிப் போய்விட்டார். 25

एतच्छृत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत् तदा ।

धारयमास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥

ஏதச்ச்ருத்வா மஹாதேஜா நஷ்டஸோகோ஽பவத் ததா ।

தாரயமாஸ ஸுப்ரீதோ ராகவ: ப்ரயதாத்மவாந் ॥

28

இராகவன் இதைக்கேட்டு அப்பொழுது துயரம் அற்றவராய் மஹாதேஜஸ்தை உடையவர் ஆனார். பஹுப்ரீதியுடன் ஜிதேந்த்ரியராய் இந்த ஸ்தோத்ரத்தை மனதில் தரித்தார்.

28

आदित्यां प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षं मवासवान् ।

त्रिराचंय शुचि भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥

29

ஆதித்யாம் ப்ரேக்ஷ்ய ஜப்த்வா து பரம் ஹர்ஷ மவாப்தவாந் ।

த்ரிராசம்ய ஸுசிர் பூத்வா த்ருராதாய வீர்யவாந் ॥

29

रावणं प्रेक्ष्यहृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् ।

सर्वयत्नेन महता वदधे तस्य धृतोऽभवत् ॥

30

ராவணம் ப்ரேக்ஷ்யஹ்ருஷ்டாத்மா யுத்தாய ஸமுபாகமத் ।

ஸர்வயத்நேந மஹதா வதே தஸ்ய த்ருதோ஽ பவத் ॥

30

மூன்று தரம் ஆசமனம் செய்து பரிசுத்தராய்க் கொண்டு ஸூர்யனைப் பார்த்து இதை ஜபம் செய்து பெரிய ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவராய், பின்பு பகுபராக்கிரமசாலியாய் வில்லை எடுத்துக் கொண்டு இராவணனைப் பார்த்து மனக்களிப்புற்றவராய் யுத்தத்துக்கு வந்து, எவ்விதத்திலாவது இவ்விராவணனைக் கொல்ல வேண்டும் என்று நிலை நின்றவர் ஆனார்.

29-30

अथ रवि रवदन्निरीक्ष्य रामं मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः ।

निशिचरपति संक्षयं विदित्वा सुरगण मध्य गतो वचस्त्वरेति ॥

அத: ரவி ரவத:ந்நிரீக்ஷ்ய ராமம் முதி:தமநா: பரமம்

ப்ரஹ்ருஷ்யமாண: ।

நீரிசரபதி ஸம்கூயம் விதித்வா ஸுரகண மத்ய ததோ:

வசஸ்த்வரேதி || 31

பின்பு, யுத்தம் பார்க்க வந்த தேவதைகளின் நடுவே நின்ற ஸூர்யன், இராகவன் பண்ணின ஜபத்தினால் ஸந்தோஷம் அடைந்து, உடம்பில் மயிர்எழுந்தவராய், இராகவனைப் பார்த்து, நீர் இராவணனை ஜயிக்கக்கடவீர் என்று அநுக்ரஹித்து இனிக் காலவிளம்பம் செய்ய வேண்டாம். சீக்கிரமாக யுத்தம் செய்து இராவணனைக் கொல்லும் என்று சொன்னான்.

|| इत्यार्षे श्रीरामायणे आदिकाव्ये युद्धकाण्डे

आदित्यहृदयं नाम सप्तोत्तर शततमसु सर्गः ||

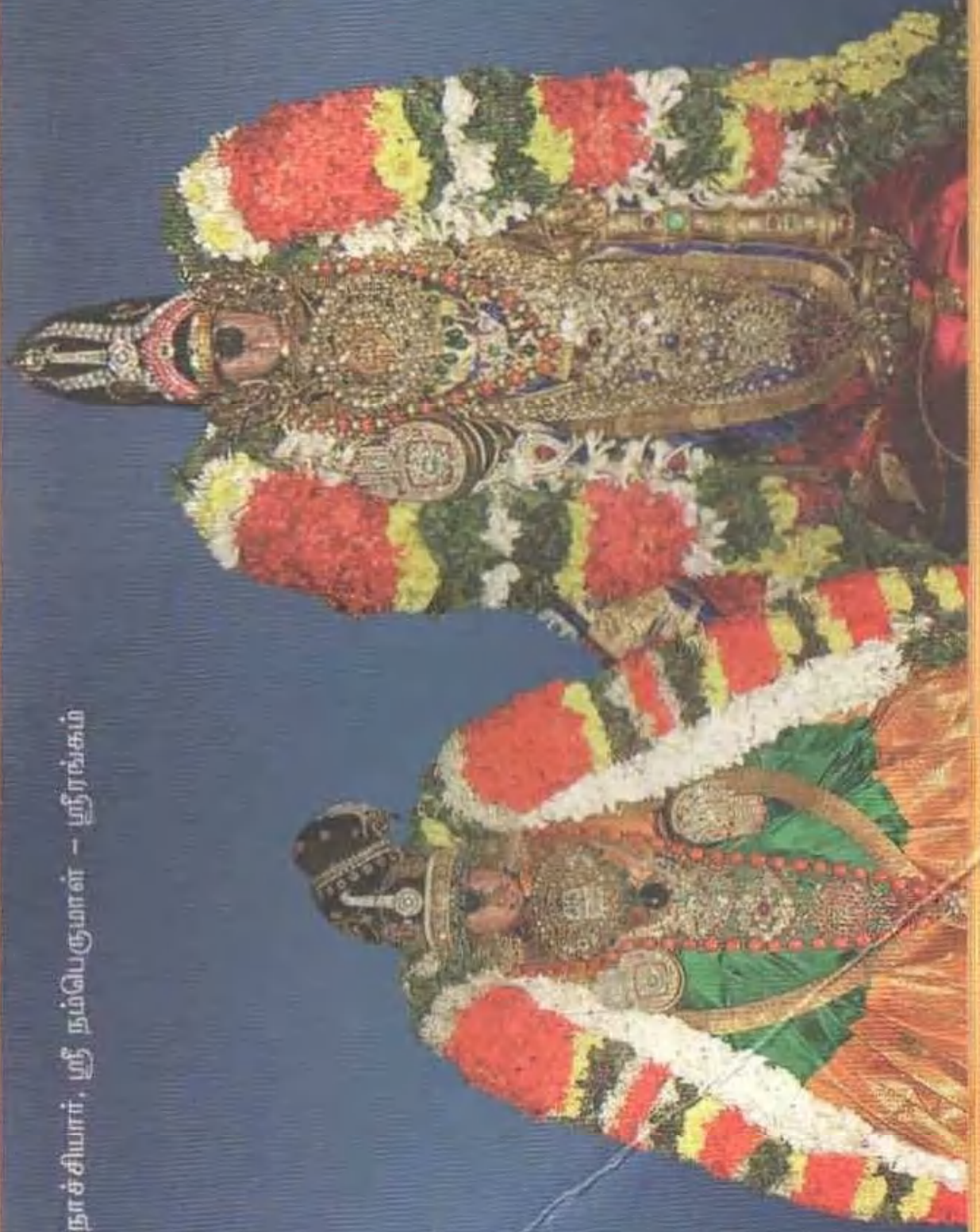
|| ப்ரீராமாயண ஆதி₃காவ்யத்தின் யுத்₃த₄ காண்ட₃த்தில்
ஆதி₃த்யஹ்ருத₃யம் என்ற ஸ்தோத்தர ஸததமஸ் ஸர்க₃: ||

ஸ ரத₃ம் ஸாரதி₃ர்ஹ்ருஷ்ட: பரஸைந்யப்ரத₄ர்ஷணம் ।
க₃ந்த₄ர்வ நக₃ராகாரம் ஸமுச்ச₃ரித பதாகிநம் ||

★_★_★_★_★

முதிரங்கநாச்சியார், முதி நம்பெருமாள் - முதிரங்கம்

<http://acharya.org>

வாரணமாயிரம்

திவ்ய தம்பதிகள் ஐாதகப்பரிவர்த்தனைத் திட்டம் (1980)
No. 6/48, தோடி தெரு, திருஅல்லிகேணி, சென்னை - 600 005